

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część L. -- Wydana i rozesłana dnia 23. maja 1903.

Treść: (№ 108 i 109.) 108. Rozporządzenie, o udzieleniu państwowych zaopatrzeń ustanowionym za dekretem poczmistrzom, pomocniczym urzędnikom pocztowym i manipulantom poczt i telegrafów. — 109. Rozporządzenie o rozwiązaniu stowarzyszenia pensyjnego dla funkcyjaryuszów poczt wiejskich, jakoteż o uregulowaniu zaopatrzeń poczmistrzów, pomocniczych urzędników pocztowych i manipulantek poczt i telegrafów pod względem czasu służby odbytej przed 1. czerwca 1903.

108.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903,

o udzieleniu państwowych zaopatrzeń ustanowionym za dekretem poczmistrzom, pomocniczym urzędnikom pocztowym i manipulantom poczt i telegrafów.

Na zasadzie Najwyższego upoważnienia z dnia 19. maja 1903, postanawia się, w porozumieniu z c. k. Ministerstwem skarbu, co do udzielenia państwowych zaopatrzeń ustanowionym za dekretem poczmistrzom, pomocniczym urzędnikom pocztowym i manipulantom poczt i telegrafów, co następuje:

§ 1.

Podmiotowa rozciągłość zaopatrzenia.

Począwszy od 1. czerwca 1903 udziela się, — za wpłatą odpowiednich kwot — państwowych zaopatrzeń ustanowionym za dekretem poczmistrzom, pomocniczym urzędnikom pocztowym i manipulantom poczt i telegrafów, w poniżej unormowany sposób.

§ 2.

Zaopatrzenia.

Zaopatrzenia obejmują w szczególności:

- a) emerytury;
- b) pensje wdowie;
- c) dodatki na wychowanie;
- d) pensje sierocę;

e) odprawy;

f) kwartały pośmিতne.

Do poczmistrzów i pomocniczych urzędników pocztowych plei żeńskiej, jakoteż do manipulantek poczt i telegrafów stosować się będą tylko postanowienia, dotyczące zaopatrzeń, wspomnianych pod lit. a), e) i f).

§ 3.

Policzalny czas służby.

W celu nabycia prawa do osiągnięcia zaopatrzeń w § 2 oznaczonych jest z reguły (§ 25) policzalny, za wpłatą przepisanych kwot, tylko czas od 1. czerwca 1903 w jednej z kategorii w § 1 oznaczonych, w czynnej służbie spędzony, niemniej za odpowiednimi dopłatami i czas spędzony w wojsku przez pomocniczych urzędników pocztowych podczas trwania cywilnej służby państwowej w celu odbycia ustawowej prezencyjnej służby wojskowej, bez względu na to, czy przed lub po 1. czerwca 1903.

Pomocniczym urzędnikom pocztowym, mianowanym na podstawie certyfikatu po myśli ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60, policza się, bez dalszej dopłaty, czas w czynnej służbie spędzony, bez względu na to, czy przejście nastąpiło bezpośrednio, czy też pośrednio.

§ 4.

Podstawa obliczania pensji w ogólności.

Oznaczone w § 2 pod lit. a), e) i f) zaopatrzenia z jednej strony jakoteż dopłaty funkcyjaryuszów z drugiej strony należy wymierzać podług każdorazowej podstawy obliczenia pensji każdego funkcyjaryusza.

§ 5.

Podstawa obliczania pensji dla poczmistrzów.

Za podstawę obliczania pensji dla ustanowionych za dekretem poczmistrzów ma służyć każdorazowa płaca, i to z wliczaniem ewentualnych dodatków osobistych, dodatków starszeństwa, lub też uzupełniających; natomiast nie należy wliczać do podstawy obliczenia pensji dodatków miejscowych, jakoteż wszelkiego rodzaju poborów obciążonych (pauzaliów urzędowych i dla sług, zasiłków manipulacyjnych itp.).

§ 6.

Podstawa obliczania pensji dla pomocniczych urzędników pocztowych.

Dla pomocniczych urzędników pocztowych ma służyć za podstawę obliczania pensji:

1. dla prowizorycznych pomocniczych urzędników pocztowych, bez różnicy płci lub obrębu klasy dodatków aktywnych, równomiernie kwota 1000 K;

2. dla pomocniczych urzędników pocztowych II. i I. klasy, według następującego formularza przypadająca kwota, stosownie do płci i stopnia płacy, mianowicie:

Kategoria	Klasa	Stopień płacy	Podstawa obliczenia pensji koron
męsku	II.	3	1.100
		2	1.200
		1	1.300
	I.	3	1.400
		2	1.600
		1	1.800
żeńsku	II.	3	1.000
		2	1.050
		1	1.150
	I.	3	1.250
		2	1.400
		1	1.550

3. dla pomocniczych urzędników pocztowych, którzy za kontraktem ustanowieni zostali w charakterze ekspedyentów pocztowych, kwota równająca się wysokości płacy wraz z ewentualnym dodatkiem telegraficznym.

§ 7.

Podstawa obliczania pensji dla manipulantek.

Dla manipulantek poczt i telegrafów (wraz z manipulantkami, w charakterze prowizorycznym)

ustanowionem), które nie pobierają miesięcznie wyższego wynagrodzenia jak 80 K, należy uważać równomiernie kwotę 1000 K za podstawę obliczenia pensji.

W razie osiągnięcia wyższego wynagrodzenia miesięcznego podwyższa się podstawę obliczenia pensji w ten sposób, że wynosić ma ona przy miesięcznym wynagrodzeniu

90 K	1050 K
100 „	1150 „
110 „	1250 „
120 „	1400 „
w końcu przy jeszcze wyższych poborach	1550 „

§ 8.

Warunki nabycia prawa do emerytury.

Prawo do emerytury jest zależne od wykazania zupełnej niezdolności do służby. Z reguły służy jako dowód niezdolności do służby orzeczenie kompetentnego lekarza zakładowego.

Lekarz zakładowy winien w orzeczeniu swym zarazem stwierdzić, czy, ze względu na przyczynę niezdolności do służby, należy zarządzić na razie tylko przeniesienie w stan czasowego spoczynku, czy też natychmiast przeniesienie w stały stan spoczynku.

Czy i w jaki sposób może być orzeczenie lekarza zakładowego zastąpione badaniem innego lekarza w służbie publicznej zostającego, pozostawia się ocnieniu Dyrekcyi poczt i telegrafów.

Badanie przez lekarza zakładowego (w służbie publicznej zostającego) pod względem niezdolności do służby, należy wprawdzie z reguły zarządzać dopiero na prośbę dotyczącego funkcyjariusza, atoli Dyrekcyja poczt i telegrafów może sama z urzędu według swego ocenienia to uczynić.

Funkcyjariusze kategorii w § 1 oznaczonych mogą być na własną prośbę, bez wykazywania niezdolności do służby, przeniesieni w stały stan spoczynku, jeżeli skończyli 60. rok życia a 35. rok służby.

§ 9.

Wymiar emerytur.

Emerytura (§ 2 *lit. a*) ma wynosić po osiągnięciu, w myśl §u 3 policzalnych latach służby, 40 procent podstawy do obliczania pensji a za każdy następny rok służby po 2 procent podstawy do obliczania pensji. Po 40 latach służby należy się zatem cała podstawa do obliczenia pensji jako emerytura.

Normalna emerytura poczmistrza nie może jednak mniej wynosić, jak 700 K, normalna emerytura reszty funkcyjariuszów w §ie 1 oznaczonych nie może być wymierzona poniżej 500 K.

Przy obliczaniu czasu służby ponad 10 lat, liczy się części roku, jeżeli więcej wynoszą jak sześć miesięcy, za pełny rok służby.

§ 10.

Wyjątkowa emerytura przy przedwczesnej niezdolności do służby.

Z funkcyjaryuszami kategorii wymienionych w § 1, którzy wskutek choroby lub wskutek uszkodzenia na ciele, nie rozmyślnie na siebie samych sprowadzonego, stali się niezdolnymi do służby, chociażby nie ukończyli jeszcze dziesięciu lat, ale ukończyli przynajmniej pięć pełnych lat służby (§ 3) należy postępować tak, jak gdyby wysłużyli rzeczywiście dziesięć lat.

§ 11.

Warunki nabycia prawa do pensji wdowiej.

Wdowie po poczmistrzu albo po pomocniczym urzędniku pocztowym, któryby w chwili śmierci według powyższych postanowień (§§ 8—10) był uprawniony do poboru emerytury lub też rzeczywiście już ją pobierał, ma prawo do pensji wdowiej, jeżeli

1. małżeństwo zawarte zostało ważnie, według dotyczących przepisów, w czasie czynnej służby albo przed wstąpieniem do teje;

2. mąż, w czasie zawarcia związku małżeńskiego, nie przekroczył jeszcze 60. roku życia, względnie jeżeli po upływie 60. roku życia męża zawarte małżeństwo trwało jeszcze cztery lata lub jeżeli w niem dziecko spłodzone zostało;

3. wdowa aż do śmierci męża w małżeńskiej wspólności z nim żyła, względnie, jeżeli nie można wykazać, że ewentualny rozwód z winy żony nastąpił.

§ 12.

Wymiar pensji wdowiej.

Pensya wdowia wynosi:

1. dla wdów po starszych poczmistrzach 1200 K,

2. dla wdów po poczmistrzach I. klasy 1000 K,

3. dla wdów po poczmistrzach II. klasy 800 K,

4. dla wdów po pomocniczych urzędnikach pocztowych I. klasy 750 K,

5. dla wdów po pomocniczych urzędnikach pocztowych II. klasy, albo po pomocniczych urzę-

dnikach pocztowych w charakterze prowizorycznym 700 K, w końcu

6. dla wdów po pomocniczych urzędnikach pocztowych, ustanowionych w charakterze ekspedycyentów pocztowych, 50 procent podstawy pensyjnej zmarłego męża, jednakowoż cenajmniej 400 K a żadną miarą ponad pozycye, unormowane pod 1. 4, względnie 5.

Pensya wdowy po funkcyjaryuszu zmarłym w stanie spoczynku nie może żadną miarą przekraczać emerytury zmarłego męża.

§ 13.

Dodatki na wychowanie.

Dla ślubnych, lub przez późniejsze małżeństwo legitymowanych dzieci poczmistrza lub pomocniczego urzędnika pocztowego należy się wdowie, jeżeli ona sama ma prawo do pensji wdowiej, dodatek na wychowanie w wysokości piątej części pensji wdowiej na każde niezaopatrzone, w jej pieczy pozostające dziecko aż do ukończonego 24. roku życia lub do wcześniejszego zaopatrzenia tegoż.

Suma wszystkich dodatków na wychowanie nie może jednak przekraczać kwoty 600 K, suma zaś pensji wdowiej i dodatków na wychowanie, kwoty, służącej za podstawę obliczania pensji zmarłego męża, względnie ojca.

§ 14.

Pensye sieroce.

Nie mające rodziców lub z takimi na równi uważane sieroty po poczmistrzach i pomocniczych urzędnikach pocztowych płci męskiej, o ile są ślubne lub przez późniejsze małżeństwo legitymowane, niezaopatrzone i 24. roku życia nie ukończyły, mają prawo do pensji sieroczej w łącznej kwocie równającej się połowie tej pensji wdowiej, którą pobierała ich matka lub macocha, względnie, któraby się jej według postanowień §§ 11 i 12 była należała.

Gdyby suma normalnych dodatków na wychowanie, któraby się była należała matce po myśli § 13., miała przekraczać kwotę pensji sieroczej, natenczas należy nadwyżkę asygnować jako dodatek do pensji sieroczej podług głów, i to w ten sposób, że przy każdorazowym wyjściu dziecka z okresu uprawnienia do poborów, odpada kwota przypadającego na nie dodatku na wychowanie i to tak długo, aż owa nadwyżka zupełnie zniknie i tylko jeszcze pensya sieroca w pełnej kwocie pozostanie.

Pensya sieroca wraz z dodatkami nie może w żadnym przypadku przekraczać wysokości pensji wdowiej, należącej się po myśli § 12.

§ 15.

Odprawa z emerytury.

Funkcjonariusze kategorii w § 1 oznaczonych otrzymują, jeżeli przed wysłużeniem policzalnego czasu służby lat dziesięciu występują ze służby, jednorazową odprawę, którą się wymierza za czas służby do lat pięciu w jednokrotnej, za czas służby aż do dziesięciu lat w podwójnej kwocie podstawy obliczania pensji. Jeżeli taki funkcjonariusz przed upływem pięciu lat zostanie reaktywowany, zwrócić ma tę część odprawy, która przypada stosunkowo na nieubiegłą jeszcze część pięciu lat.

§ 16.

Wykluczenie prawa do odprawy.

Oznaczone w § 15 prawo do odprawy nie ma miejsca:

1. jeżeli dotyczący funkcjonariusz ma prawo do emerytury stosownie do postanowień § 10;
2. w razie wystąpienia ze służby w skutek
 - a) wydalenia ze służby w drodze karnej;
 - b) rezygnacji ze służby;
 - c) zamążpójścia (ponownego połączenia się rozwiedzionych małżonków) poczmistrzyń, kobiet w charakterze pomocniczych urzędników pocztowych lub manipulantek poczt i telegrafów, jednak z tem ograniczeniem, że dotyczącym funkcjonariuszkom, jeżeli ukończyły przynajmniej 5 policzalnych lat służby wypłacić należy odprawę w wysokości połowy wpłaconych przez nie wkładek;
 - d) wypowiedzenia służby prowizorycznych, pomocniczych urzędników pocztowych, lub manipulantek poczt i telegrafów, bez względu na to, czy wypowiedzenie służby nastąpiło ze strony funkcjonariuszów (funkcjonariuszek) lub też ze strony Dyrekcji poczt i telegrafów; w ostatnim przypadku należy jednakowoż dotyczącym funkcjonariuszom przy wystąpieniu wypłacić jako odprawę, jeżeli przepędzili w służbie do dwóch lat 200 K, z dłuższym czasem służby 250 K, potrącając z niej z góry ewentualne zaległe zwroty;
 - e) wypowiedzenia kontraktu ze strony pomocniczego urzędnika pocztowego ustanowionego w charakterze ekspedyenta pocztowego.

§ 17.

Odprawa z pensji wdowiej i sierocej.

Po śmierci poczmistrza albo pomocniczego urzędnika pocztowego płci męskiej, który nie na-

był jeszcze dla siebie prawa do emerytury (§§ 8 do 10), należy się wdowie, względnie sierotom bez rodziców, jakoteż zrównanym z niemi sierotom niżej lat 24 jednorazowa odprawa w wymiarze czwartej części podstawy obliczania pensji zmarłego.

§ 18.

Kwartał pośmiertny.

* Pozostałym po zmarłym w stanie czynnym albo w stanie spoczynku funkcjonariuszu kategorii w § 1 oznaczonych — bez naruszenia innych zresztą praw do zaopatrzenia — należy się kwartał pośmiertny w wysokości czwartej części podstawy obliczania pensji zmarłego, względnie w wysokości potrójnej kwoty pobieranej przez zmarłego przy końcu miesięcznej emerytury.

Kwartał pośmiertny po poczmistrzach względnie pomocniczych urzędnikach pocztowych płci męskiej należy się wdowie, jeżeli żyła w chwili śmierci z mężem we wspólności małżeńskiej, względnie w braku uprawnionej wdowy, ślubnym potomkom zmarłego.

Gdy i ślubnych potomków nie ma, lub też gdy chodzi o zmarłe poczmistrzynie lub o pomocniczych urzędników płci żeńskiej, względnie o manipulantek poczt i telegrafów, natenczas można za przyzwoleniem Ministerstwa handlu, tym osobom, które są w stanie wykazać, że zmarłego przed śmiercią pielegnowały lub koszta słabości względnie pogrzebu opędziły, przyznać na ich prośbę odpowiednie odszkodowanie względnie zwrot wykazanych wydatków, jednak tylko do wysokości kwartału pośmiertnego.

§ 19.

Początek i czas trwania emerytury.

Emerytura poczyna się z pierwszym dniem miesiąca następującego po zawieszeniu poborów czynnych i trwa z reguły (§ 20) do śmierci, względnie, w razie czasowego stanu spoczynku, do ponownego wstąpienia do służby.

§ 20.

Odjęcie emerytury.

Pobór emerytury gaśnie:

1. jeżeli emeryt uznany został winnym zbrodni, lub z powodu jakiego innego przestępstwa skazany został na co najmniej sześciomiesięczną karę na wolności;

2. w razie uzyskania obywatelstwa obcego państwa;

3. w razie stałego pobytu za granicą;

4. jeżeli funkcyjaryusz przeniesiony w stan czasowego spoczynku, mimo napowrót uzyskaną zdolność do służby, wzbrania się zadosyć uczynić wezwaniu do ponownego wstąpienia do służby. względnie, jeżeli przeniesiona w czasowy stan spoczynku poczmistrzyni, pomocnica pocztowa albo manipulantka poczt i telegrafów wyjdzie za mąż.

W przypadkach oznaczonych pod l. 3 można wyjątkowo za przyzwoleniem Ministerstwa handlu pozwolić na dalszy pobór emerytury w całości albo w części.

§ 21.

Początek i czas trwania pensji wdowiej.

Pensja wdowia poczyna się z pierwszym dniem miesiąca, następującego po śmierci męża.

Pobór pensji wdowiej kończy się

- a) w razie śmierci;
- b) w razie powtórnego zamażpójścia uprawnionej do poboru wdowy, w którym to przypadku ma ona prawo albo żądać odprawy w wysokości jednorocznej kwoty pensyjnej, albo też zastrzec sobie pobór pensji wdowiej na wypadek ponownego wdowieństwa, w przeciągu następujących lat dziesięciu;
- c) w przypadkach oznaczonych w § 20, pod l. 1 do 3. Za przyzwoleniem Ministerstwa handlu można wyjątkowo zezwolić na dalszy pobór całej lub częściowej pensji wdowiej w przypadkach oznaczonych w § 20, pod l. 1 do 3.

§ 22.

Początek i czas trwania dodatków na wychowanie.

Pobór dodatków na wychowanie poczyna się z pierwszym dniem miesiąca, następującego po śmierci ojca i trwa aż do ukończenia 24. roku życia, względnie do wcześniejszego zaopatrzenia, lub też wcześniejszej śmierci dzieci. Jeżeli jedno dziecko ubędzie a przy wymierzaniu łącznej sumy dodatków na wychowanie, po myśli drugiego ustępu § 13, miało miejsce ukrócenie normalnego wymiaru, należy tylko o tyle zredukować łączną sumę dodatków na wychowanie, by po przeprowadzonej redukcji pozostał dodatek na wychowanie dla pozostałych jeszcze dzieci w pełnej, normalnej kwocie, względnie w minimalnej kwocie 600 K.

W przypadkach w § 21. pod *lit. a—c* oznaczonych kończą się również dodatki na wychowanie, z wyjątkiem, jeżeli matce pod warunkami pod *c* wspomnianymi pozostawia się w drodze łaski dalszy pobór całej pensji wdowiej; te dzieci jednak, które są niezaopatrzone, obdziela się pensją sierocą według postanowień §. 14.

§ 23.

Początek pensji sieroczej i pozbawienie tejże.

Pobór pensji sieroczej poczyna się z dniem pierwszym miesiąca następującego po zawieszeniu poborów czynnych lub emerytury ojca, względnie wdowiej pensji matki.

Postanowienia § 20 co do odjęcia emerytury mają także zastosowanie do pensji sieroczych z modyfikacjami wypływającymi z natury tych zaopatrzeń.

§ 24.

Dopłaty.

Funkcyjaryusze oznaczeni w § 1 mają na cele zaopatrzenia dopłacać bieżącą kwotę roczną. Dopłatę tę wymierza się według każdorazowej podstawy obliczania pensji, i to, co do poczmistrzów i pomocniczych urzędników pocztowych płci męskiej w wysokości 3 procent, co do funkcyjaryuszów powyż wymienionych kategorii płci żeńskiej, następnie co do manipulantek poczt i telegrafów w wysokości 2 procent; dodatek ten ściąga się w miesięcznych ratach przy wypłacie poborów przez potrącenie.

Dopłaty te pobierać należy na rachunek ogólnego cywilnego etatu pensyjnego.

§ 25.

Osobne dopłaty za policzenie czasu służby aspirantów (kandydatek), jakoteż wojskowej służby prezencyjnej.

Pomocniczym urzędnikom pocztowym i manipulantkom poczt i telegrafów w charakterze prowizorycznym, może być na prośbę ich dodatkowo policzony cały czas służby rzeczywiście odbytej w charakterze aspirantów pocztowych, względnie w charakterze kandydatek, pomocniczym urzędnikom pocztowym zaś także czas służby wojskowej, odbytej podczas służby cywilnej w celu spełnienia ustawowej służby wojskowej prezencyjnej, a to za uiszczeniem osobnych dopłat. Dopłaty te wymierza się za każdy miesiąc rzeczywiście odbytego całego czasu służby,

który dodatkowo policzony zostanie, co do pomocniczych urzędników pocztowych płci męskiej po 4 K, co do pomocniczych urzędników pocztowych płci żeńskiej i manipulantek po 2 K 50 h, w końcu za policzenie wojskowej służby prezencyjnej męskich pomocniczych urzędników pocztowych po 2 K, przyczem za nadwyżkę okresu czasu służby ponad miesiąc pełną miesięczną wkładkę uiszczyć należy.

Prośba o dodatkowe policzenie jest dopuszczalna tylko w czasie pierwszego roku służby po zamianowaniu w charakterze prowizorycznym, względnie po powrocie z odbytej służby wojskowej.

Dopłatę uiszcza się albo naraz alboważ na prośbę także w co najwyżej 60 ratach miesięcznych. Policzenie czasu służby poczyna się dopiero po zupełnem zrealizowaniu dopłat.

§ 26.

Przejście do rzeczywistej służby państwowej i na odwrót.

Poczmistrzom i pomocniczym urzędnikom pocztowym płci męskiej, przyjętym do służby państwowej w XI. albo wyższej klasie rangi, policza się według postanowień niniejszego rozporządzenia policzalny czas służby także do uzasadnienia i wymiaru prawa do zaopatrzenia po myśli ogólnych norm pensyjnych.

Naodwrót policza się w razie przejścia rzeczywistego urzędnika państwowego do etatu poczmistrzów względnie pomocniczych urzędników pocztowych czas służby w charakterze urzędnika państwowego przebyty do uzasadnienia i wymiaru prawa do zaopatrzenia podług postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 27.

Prawo do zaopatrzenia z dwóch różnych tytułów równocześnie.

Jeżeli funkcyjnaryusz z kategorii w § 1 oznaczonych ma prawo do zaopatrzenia ze skarbu państwa lub z jakiego funduszu przez państwo wyposażonego lub zawiadowanego, tak według niniejszego rozporządzenia, jak i z jakiego innego tytułu, natenczas należy tylko jedno zaopatrzenie wypłacać, i to co do kwoty większe.

§ 28.

Czasowe zawieszenie zaopatrzenia w razie uzyskania państwowej posady.

Jeżeli pobierający na zasadzie postanowień niniejszego rozporządzenia bieżącą emeryturę względnie pensję wdowią otrzyma posadę państwową, z jakimikolwiekby stałymi dochodami i związaną,

natenczas ma się zaopatrzenie zawiesić tymczasowo na czas trwania tego stosunku.

Za taką posadę państwową, która wyklucza równoczesny pobór zaopatrzenia, nie należy jednak uważać:

- a) załatwiania czynności składnic pocztowych;
- b) objęcia służby przewozu, bez względu na to, czy chodzi o utrzymywanie stajni pocztowej, czy też o przedsiębiorstwo jazdy pocztowej;
- c) w specjalnych przypadkach za osobnem poprzedniem zezwoleniem Ministerstwa handlu kontraktowego objęcia miejsca ekspedyenta pocztowego przy urzędzie pocztowym czwartego do szóstego stopnia III. klasy. Czas służby ekspedyenta pocztowego odbyty na podstawie osobnego zezwolenia w takich warunkach nie wchodzi jednak w rachubę, gdy chodzi o emeryturę, względnie o ewentualne podwyższenie emerytury.

§ 29.

Sposób wypłacania zaopatrzeń.

Zaopatrzenia należące się po myśli postanowień niniejszego rozporządzenia wypłaca się za kwitami przepisowo wystawionymi, według skali II ostemplowanymi.

Względem przyniesienia ze sobą potwierdzenia miejsca zamieszkania, życia, stanu wdowiego, względnie u sierot potwierdzenia wolnego stanu i niezaopatrzenia, mają odpowiednie zastosowanie postanowienia ogólnych przepisów pensyjnych.

Peryodyczne zaopatrzenia (§ 2 lit. a—d) wypłaca się w ratach miesięcznych z góry. Wypłacone kwoty wstawia się na rozchód ogólnego, cywilnego etatu pensyjnego.

§ 30.

Kompetencya.

Wydawanie zarządzeń na zasadzie postanowień niniejszego rozporządzenia należy do zakresu działania Dyrekcyi poczt i telegrafów, o ile według rozporządzenia samego lub też według ogólnych zasad instrukcyi urzędowej rozstrzygnięcie nie jest zastrzeżone Ministerstwu handlu, przyczem jednakże we wszystkich przypadkach, w których się rozchodzi o przyznanie prawa do zaopatrzenia, należy przed rozstrzygnięciem porozumieć się z dotyczącą krajową władzą skarbową.

§ 31.

Prawo zażalenia.

Przeciw rozstrzygnięciom Dyrekcyi poczt i telegrafów w sprawie policzalności czasu służby,

następnie co do przyznania względnie wymiaru zaopatrzeń, można wnieść zażalenie do Ministerstwa handlu, w przeciągu dni 14, licząc od dnia następującego po doręczeniu rozstrzygnięcia. Zażalenie podaje się w Dyrekcji poczt i telegrafów i nie ma ono mocy odraczającej.

§ 32.

Posiłkowe stosowanie ogólnych norm pensyjnych.

O ile postanowienia niniejszego rozporządzenia jakoteż postanowienia rozporządzeń i przepisów regulujących stosunki służbowe funkcyjaryuszów kategorii w § 1. oznaczonych nie dają dostatecznego punktu oparcia do osądzenia, w pojedynczych przypadkach, praw do zaopatrzenia niniejszym rozporządzeniem uregulowanych, należy w pomocniczy sposób stosować odpowiednio ogólne normy pensyjne dla rzeczywistych urzędników państwowych.

§ 33.

Osoby wyjęte z pod zastosowania postanowień niniejszego rozporządzenia.

Postanowienia tego rozporządzenia nie stosują się do tych funkcyjaryuszów kategorii w § 1 oznaczonych, którzy przed rozpoczęciem mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia, wyraźnie uwolnieni zostali od obowiązku należenia do stowarzyszenia pensyjnego dla funkcyjaryuszów poczt wiejskich.

Call wlr.

109.**Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903,**

o rozwiązaniu stowarzyszenia pensyjnego dla funkcyjaryuszów poczt wiejskich, jakoteż o uregulowaniu praw do zaopatrzeń poczmistrzów, pomocniczych urzędników pocztowych i manipulanteł poczt i telegrafów pod względem czasu służby odbytej przed dniem 1. czerwca 1903.

Walne zgromadzenie stowarzyszenia pensyjnego dla funkcyjaryuszów poczt wiejskich, odbyte w dniu 23. lutego 1903, uchwaliło do § 19 statutów, traktującego o rozwiązaniu, stowarzyszenia, ważnie, następujący dodatek:

„Stowarzyszenie jest ostatecznie rozwiązane a majątek stowarzyszenia ma przejść w całości na własność państwa, jeżeli administracja państwa na podstawie należycie ogłoszonego, powszechnego przepisu, udzieli członkom stowarzyszenia trwałych praw do zaopatrzenia w takim wymiarze, by członkowie stowarzyszenia względnie wdowy po nich i sieroty pod żadnym względem nie byli niekorzystnie postawieni, jak to ma miejsce według obecnego statutu. W przypadku tym nie trzeba żadnej dalszej uchwały walnego zgromadzenia.“

Zatwierdzając w porozumieniu z c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych ten dodatek do statutu, wskutek czego statuty stowarzyszenia pensyjnego dla funkcyjaryuszów poczt wiejskich z uwzględnieniem odnośnych ogłoszeń w Dzienniku rozporządzeń pocztowych i telegraficznych Nr. 56 z r. 1895., Nr. 101 z r. 1898 i Nr. 127 z r. 1901 przybiorą formę w dodatku podaną, rozporządza się — z odwołaniem się do rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108 o udzieleniu zaopatrzeń państwowych ustanowionym za dekretem poczmistrzom, pomocniczym urzędnikom pocztowym i manipulanteł poczt i telegrafów — w porozumieniu z c. k. Ministerstwem skarbu względem rozwiązania stowarzyszenia pensyjnego dla funkcyjaryuszów poczt wiejskich, jakoteż względem uregulowania praw do zaopatrzeń członków tego stowarzyszenia, — co następuje:

A.

Rozwiązanie stowarzyszenia pensyjnego funkcyjaryuszów poczt wiejskich.

Artykuł I.

„Stowarzyszenie pensyjne funkcyjaryuszów poczt wiejskich królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych“ rozwiązuje się z dniem 31. maja 1903.

Artykuł II.

Z tymże dniem przejmuje się kancelaryę tego stowarzyszenia aż do zupełnego załatwienia czynności z rozwiązania wypływających w bezpośrednią administrację państwa.

Artykuł III.

Istniejący w dniu rozwiązania majątek stowarzyszenia łącznie z zaległemi u członków stowarzyszenia pretensjami, wynikającemi ze stosunku stowarzyszenia, przechodzi w całości na własność państwa i ma być po stanowczem obliczeniu i stwierdzeniu wysokości majątku, zaległych pretensji, jakoteż

zobowiązań, przeniesiony do państwowej kasy centralnej najpóźniej dnia 1. czerwca 1904.

Co do obliczenia i stwierdzenia majątku stowarzyszenia jakoteż co do złożenia rachunków i absolutorium dla obecnego zarządu stowarzyszenia pod względem administracji stowarzyszenia od 1. stycznia 1902 będą wydane osobne zarządzenia.

Artykuł IV.

Do dnia rozwiązania przypadłe już według obecnych statutów pensje stowarzyszenia, jakoteż i inne na podstawie statutów urosłe już świadczenia stowarzyszenia w obec członków przejmują państwo na swój ciężar.

Artykuł V.

Pensje i inne świadczenia stowarzyszenia przejęte na ciężar państwa po myśli artykułu IV, jakoteż zaopatrzenia dozwolone na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, ma się opędzić — o ile one jeszcze w roku 1903 mają być wypłacone — z kredytu w dziale wydatków preliminarza państwowego na rok 1903, preliminowanego w rozdziale 26, tytule 12, § 1, pozycja Nr. 11 a) „dodatki na zaopatrzenia niepaństwowych funkcyjaryuszów na starość“.

Artykuł VI.

Począwszy od roku 1904 należy kwoty w artykule V wspomniane każdorazowo wstawić w dziale wydatków preliminarza państwowego do rozdziału 31. „etat pensyjny“ i opędzać z etatu pensyjnego.

B.

Postępowanie z członkami stowarzyszenia do których odnosi się rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1893, Dz. u. p. Nr. 108.

I. Względem czasu służby, który według statutów stowarzyszenia pensyjnego sam przez się jest policzalny.

1. Policzalność czasu służby w celu uzasadnienia prawa do zaopatrzenia.

Artykuł VII.

Odbyty przed 1. czerwca 1903, a sam przez się policzalny według statutów stowarzyszenia pensyjnego (pierwszy okres czasu służby) czas służby członków stowarzyszenia, podpadających pod postanowienie § 1 rozporządzenia Ministerstwa handlu

z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, traktuje się zupełnie na równi, — bez względu na ewentualną przerwę i bez żadnego czasu karencyjnego, — z czasem służby, policzalnym według postanowienia § 3 powyższego rozporządzenia (drugi okres służby), o ile się rozchodzi o wymagany minimalny czas służby w celu uzasadnienia prawa do zaopatrzenia w ogóle według postanowień powyższego rozporządzenia, tak, że w tym względzie długość łącznego czasu służby (obydwóch okresów służby) jest miarodajną.

2. Policzalność czasu służby przy wymiarze zaopatrzenia.

Artykuł VIII.

Co do policzalności czasu służby pierwszego okresu służby dla wymiaru zaopatrzenia nie ma wprowadzić także żadnego czasu karencyjnego; jednakże co do rodzaju policzalności różni się w zupełnej wartości policzalny i nie w zupełnej wartości policzalny czas służby.

a) W zupełnej wartości policzalny czas służby.

Artykuł IX.

W zupełnej wartości policzalny czas służby pierwszego okresu służby traktuje się zupełnie na równi z czasem służby drugiego okresu także pod względem wymiaru zaopatrzenia, tak, że i zaopatrzenie wymierza się podług łącznego czasu służby obydwóch okresów.

a) Poczmiistrzów.

Artykuł X.

Poczmiistrzom policza się w zupełnej wartości tę część pierwszego okresu służby, za którą ciż w zupełności uiścili wkładki wstępne i rocznych dopłat, w miarę, jak na nich według statutów, odpowiednio do kwoty pensyjnej odpowiadającej ich terażniejszej podstawie pensji, przypadają, bez względu na to, czy kwota pensyjna zaraz z początku w tej wysokości była zgłoszona, lub też później po 31. maja 1903 aż do tej sumy podwyższoną została w drodze dopłaty wstecz działającej.

Jeżeli w ostatnim przypadku raty dopłaty są jeszcze zaległe, to okoliczność ta nienarusza pełnej wartości czasu służby; jednakowoż mają być zaległe raty w przepisanych terminach aż do zupełnego umorzenia dopłaty dalej płacone, a w razie zajścia przypadku wcześniejszego zaopatrzenia należy zaległe raty potrącić z zaopatrzenia.

- β) Pomocniczych urzędników pocztowych, względnie manipulantek poczt i telegrafów.

Artykuł XI.

Pomocniczym urzędnikom pocztowym bez różnicy płci, jakoteż manipulantkom poczt i telegrafów policza się w zupełnej wartości tą część pierwszego okresu służby, za którą w zupełności uiszcili przypadające statutowo według kwoty pensyjnej 1000 K wkładki wstępnego i rocznych dopłat, bez względu na to, czy kwota pensyjna zaraz z początku w wysokości 1000 K zgłoszoną została lub też później podwyższoną została do wysokości tej sumy w drodze wstecz działającej dopłaty.

Artykuł XII.

Pomocniczy urzędnicy pocztowi I. i II. klasy, bez różnicy płci, jakoteż manipulantki poczt i telegrafów, których pobory miesięczne przed 1. czerwca 1903 wynosiły więcej jak 80 K, mają jednak obowiązek za policzenie w zupełnej wartości czasu służby, oznaczonego w artykule XI, uiszczyć osobną dopłatę.

Dopłata ta wynosi:

- a) dla pomocniczych urzędników pocztowych płci męskiej 3 procent, dla pomocniczych urzędników płci żeńskiej 2 procent części ich podstawy pensyjnej, przewyższającej kwotę 1000 K, licząc stosunkowo za czas od 1. października 1902 do 31. maja 1903;
- b) dla manipulantek poczt i telegrafów 2 procent każdorazowej różnicy między pensyjną kwotą 1000 K a podstawą pensyjną, odpowiadającą ich wyższemu poborowi według § 7 rozporządzenia Ministerstwa handlu z 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, licząc stosunkowo za dotyczące okresy czasu.

Dopłaty te należy ściągać, jeżeli nie przenoszą kwoty 5 K, naraz, przy kwotach więcej jak 5 do 30 K wynoszących, w sześciu ratach miesięcznych, w końcu przy wyższych kwotach w ratach miesięcznych po 5 K przez potrącenie z pensyi, względnie płacy miesięcznej, U manipulantek poczt i telegrafów, które jeszcze zalegają z ratami zwrotu zaliczek udzielonych im w celu nabycia lat służby, należy poczynać ściągnięcie dopłaty dopiero po całkowitem umorzeniu tych rat zaliczkowych.

Artykuł XIII.

Pełnej ważności oznaczonego w artykule XI czasu służby nie narusza okoliczność, że w razie zajścia przypadku zaopatrzenia zalegają jeszcze ewentualnie raty dopłat po myśli artykułu XI od

wstecz działającego podwyższenia kwoty pensyjnej lub po myśli artykułu XII. Takie zaległości ściąga się w danym razie drogą potrącenia z przyznanego zaopatrzenia.

- γ) Pomocniczych urzędników pocztowych ustanowionych w charakterze ekspedjentów pocztowych.

Artykuł XIV.

Pomocniczym urzędnikom pocztowym, ustanowionym w charakterze ekspedjentów pocztowych, policza się w zupełnej wartości ową część pierwszego okresu służby, za którą w całości uiszcili statutowo przypadające według kwoty pensyjnej odpowiadającej wysokości ich terażniejszej podstawy pensyjnej, wkładki wstępnego i roczne dopłaty bez względu na to, czy kwota pensyjna zaraz z początku w tej wysokości zgłoszoną została lub też później do wysokości tej kwoty podwyższoną została w drodze wstecz działającej dopłaty.

Co do obecnie jeszcze ewentualnie zalegających rat z dopłaty w ostatnim przypadku mają zastosowanie postanowienia ostatniego ustępu artykułu X.

Artykuł XV.

Poczmistrzom, jakoteż w charakterze pocztowych ekspedjentów ustanowionym pomocniczym urzędnikom pocztowym, którzy już po wydaniu reskryptu Ministerstwa handlu z dnia 4. lutego 1899, l. 3789, złożyli w stowarzyszeniu pensyjnym dopłaty przy sposobności wstecz działającego podwyższenia kwoty pensyjnej, zwraca się na ich prośbę zawarte w przepisanych kwotach dopłaty odsetki i odsetki od odsetek względnie odpisuje się je od zaległych jeszcze rat dopłaty. Zwrot ten, względnie odpis powoduje jednakowoż równocześnie zrzeczenie się ewentualnego wyższego wymiaru pensyi wdowiej i sieroczej na zasadzie statutów stowarzyszenia pensyjnego, względnie postanowień artykułów XXII i XXIV.

- b) Nie w zupełnej wartości policzalny czas służby.

Artykuł XVI.

Gdy się rozchodzi o nie w zupełnej wartości policzalny czas służby pierwszego okresu służby oblicza się, odnośnie do wymiaru zaopatrzenia, osobno w zupełnej wartości i nie w zupełnej wartości policzalny czas służby, i to dla pełnoważnego czasu służby (artykuł IX) na podstawie odnośnych postanowień rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, dla nie w zupełnej wartości policzalnego czasu służby, na podstawie statutów stowarzyszenia pensyjnego.

Artykuł XVII.

Obliczanie czasu służby ma się odbywać według całych miesięcy w ten sposób, że z czasu służby nie w zupełnej wartości policzalnego wynikająca nadwyżka dni dodaje się do w zupełnej wartości policzalnego czasu służby. Jeżeli przy w zupełnej wartości policzalnym czasie służby znowu się okaże nadwyżka dni, natenczas należy je pomijać, jeżeli liczba ich mniejszą jest jak 15, w innym razie liczyć za pełny miesiąc.

Zresztą w sprawie obliczania wymiaru pojedynczych zaopatrzeń postępować należy po myśli postanowień następujących artykułów XVIII do XXV.

Prawidła oddzielnego obliczania wymiaru.

a) Emerytury.

Artykuł XVIII.

I. Najpierw należy dla nie w zupełnej wartości policzalnego czasu służby ustalić według lat stopę pensyjną, która, biorąc za podstawę miarodajną według statutów stowarzyszenia pensyjnego kwotę pensyjną, według tych statutów przypada, przyczem się oblicza z kwoty pensyjnej za pierwszych dziesięć lat służby po 4·5 procent za rok; za 11. do włącznie 25. roku służby po 1 procent za rok; za 26. do włącznie 35. roku służby po 2 procent za rok; w końcu za 36. do włącznie 40. roku służby po 4 procent za rok. Część kwoty przypadająca na nadwyżkę miesięcy oblicza się stosunkowo na podstawie częściowej kwoty przypadającej na dotyczący rok.

II. W analogiczny sposób należy dla w zupełnej wartości policzalnego czasu służby (artykuł IX) z uwzględnieniem wysokości podstawy pensyjnej ustalić według lat w myśl postanowień § 9 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, przypadającą stopę emerytalną, przyczem wstawia się w rachunek z podstawy pensyjnej, jeżeli chodzi o lata służby pierwszego dziesięciolecia, licząc od początku całego czasu służby, po 4 procent za rok, zresztą po 2 procent za rok. Co do obliczenia kwot częściowych przypadających na nadwyżkę miesięcy postępuje się podług analogicznych, pod I danych wskazówek.

III. Sumę pod I obliczonej stosunkowo stopy pensyjnej i pod II obliczonej stosunkowo stopy emerytalnej należy w odnośnym przypadku wyznaczyć jako roczną emeryturę, z tem jednakże ograniczeniem, że suma ta nie może żadną miarą być większa, jak emerytura, przypadająca za cały czas służby przy zastosowaniu postanowień pierwszego ustępu § 9 powołanego rozporządzenia.

Artykuł XIX.

Jeżeli dla nie w zupełnej wartości policzalnego czasu służby nie tylko jedna, lecz wskutek kolejnego, nie działającego wstecz podwyższania kwoty pensyjnej, więcej kwot pensyjnych w rachubę wchodzi, natenczas należy stopę pensyjną, którą się ma ustalić według artykułu XVIII, pod I obliczyć przez zliczenie stóp pensyjnych częściowych, które się winno zestawzić oddzielnie, odnośnie do każdego częściowego okresu czasu służby nie w zupełnej wartości policzalnego.

Długość częściowego okresu należy znowu według całych miesięcy obliczać w ten sposób, że nadwyżkę dni każdorazowo dodaje się do następnego wyższego okresu częściowego, zwykłą zaś dni okazującą się przy częściowym okresie najwyższej kwoty pensyjnej dolicza się po myśli postanowienia artykułu XVII do w zupełnej wartości policzalnego czasu służby.

β) Pensji wdowich.

Artykuł XX.

Jeżeli w zupełnej wartości policzalny czas służby wystarcza sam przez się, by uzasadnić prawo do przyznania pensji wdowiej podług postanowień rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, natenczas należy także ustalić wymiar tej pensji wdowiej jedynie podług postanowień § 12 tego rozporządzenia.

Artykuł XXI.

Jeżeli czas służby w zupełnej wartości policzalny sam niewystarcza, by uzasadnić prawo do przyznania pensji wdowiej, natenczas należy przypadającą podług § 12 powołanego rozporządzenia kwotę pensji wdowiej pomnożyć przez liczbę miesięcy w zupełnej wartości policzalnego czasu służby taksamo według statutów stowarzyszenia pensyjnego przypadającą kwotę pensji wdowiej (i to, jeżeli więcej kwot pensyjnych w rachubę wchodzi, według najwyższej pensyjnej kwoty przypadającą kwotę) pomnożyć liczbą miesięcy brakujących jeszcze do liczby 120, a sumę obydwóch iloczynów przez 120 podzielić. W ten sposób obliczoną kwotę należy przyznać jako roczną pensję wdowią.

Artykuł XXII.

Gdyby — biorąc wyłącznie za podstawę statuty stowarzyszenia pensyjnego z uwzględnieniem policzalnej kwoty pensyjnej — miała wyższa kwota wypaść, jak podług artykułu XX, względnie XXI obliczona, natenczas należy przyznać pensję wdowią w tym podwyższonym wymiarze.

γ) Dodatków na wychowanie.

Artykuł XXIII.

Jeżeli w zupełnej wartości policzalny czas służby sam przez się wystarcza, by uzasadnić prawo do przyznania dodatków na wychowanie według postanowień rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, natenczas należy przyznać dodatki na wychowanie w wymiarze ustalonym w § 13 tego rozporządzenia. W innym przypadku przyznaje się dodatki na wychowanie tylko w tym wymiarze, który odpowiada stosunkowi między liczbą miesięcy w zupełnej wartości policzalnego czasu służby a liczbą miesięcy, wymaganą do uzasadnienia tego prawa do zapotrzenia.

δ) Pensji sierocych.

Artykuł XXIV.

Pensye sieroce oblicza się po myśli wskazówek, danych odnośnie do pensji wdowich w artykule XX, względnie XXI, z tym dodatkiem, że, gdyby — biorąc za wyłączną podstawę statuty stowarzyszenia pensyjnego z uwzględnieniem policzalnej kwoty pensyjnej — wyższy miał wypaść wymiar, należy przyznać pensye sieroce w tym podwyższonym wymiarze.

e) Odpraw.

Artykuł XXV.

Odprawy należy przyznawać — bez względu na różnicę między w zupełnej wartości policzalnym lub nie w zupełnej wartości policzalnym czasem służby — wedle postanowień §§ 15 do 17 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108; funkcyonaryusz, względnie wdowa lub sieroty mają jednak zastrzeżone prawo, — w przeciągu trzechmiesięcznego czasu po przyznaniu odprawy, za zrzeczeniem się tejże, względnie za zwrotem ewentualnie pobranej już odprawy, — żądać zastosowania postanowień statutów stowarzyszenia pensyjnego o zwrocie połowy wpłaconych po dzień 31. maja 1903 rocznych dopłat.

c) Dodatkowe uzyskanie zupełnej wartości dla okresów służby nie w zupełnej wartości policzalnych.

Artykuł XXVI.

Czas służby, według postanowień artykułów X do XIV nie w zupełnej wartości policzalny, można dodatkowo w ten sposób przemienić na w zupełnej wartości policzalny, że dotyczący funkcyonaryusz

uiszczą różnicę między wpłaconemi rzeczywiście za dotyczący okres czasu rocznemi dopłatami (i ewentualnem wpisowem), a wpłatami, wymaganemi po myśli postanowień artykułów X do XIV do policzalności tego czasu służby jako służby w zupełnej wartości, i to, jeżeli pełnoważność ma nastąpić bez dalszego czasu karencyjnego, z doliczeniem 3 procentowych odsetek od całej kwoty dopłaty, licząc od początku czasu służby, która ma być przemienioną na pełnoważną aż do chwili zupełnego umorzenia dopłaty.

Artykuł XXVII.

Dopłatę w celu osiągnięcia pełnoważności należy zgłosić najdalej do dnia 30. września 1903. Przytem ma się zarazem podać, czy dopłata ma być uiszczoną z doliczeniem odsetek, jakoteż czy naraz lub też w ratach miesięcznych. W ostatnim przypadku musi jednak umorzenie nastąpić najwyżej w 60 ratach miesięcznych.

Artykuł XXVIII.

Przez dopłatę, bez doliczenia odsetek, staje się nie w zupełnej wartości policzalny czas służby pełnoważnym po upływie dwóch lat od dokonanego uiszczenia dopłaty, naraz, względnie w razie spłaty ratami, po upływie jednego roku od uiszczenia ostatniej raty, ale żadną miarą przed upływem dwóch lat i sześciu miesięcy od uiszczenia pierwszej raty.

Artykuł XXIX.

Jeżeli przed upływem oznaczonego w artykule XXVIII terminu zajdzie przypadek zaopatrzenia albo nastąpi opuszczenie służby, ma prawo dotyczący funkcyonaryusz, względnie w razie jego śmierci spadkobiercy tegoż żądać zwrotu dopłaty do wysokości 75 procent tejże. W razie uiszczenia dopłaty ratami należy jednak najpierw zarachować zaległe jeszcze raty do kwoty, która ma być zwróconą.

II. O czasie służby, który według statutów stowarzyszenia pensyjnego sam przez się nie jest policzalnym.

Artykuł XXX.

Przed 1. czerwca 1903 odbyty, podług statutów stowarzyszenia pensyjnego sam przez się nie-policzalny czas służby członków stowarzyszenia, podpadających pod rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108,

nie jest policzalny ani do uzasadnienia prawa do zaopatrzenia, ani też do wymiaru zaopatrzenia.

Policzalność takiego czasu służby uzyskać można, pominiawszy postanowienie § 25 powyższego rozporządzenia, tylko pod warunkami w artykułach XXXI do XXXIV osobno ustalonymi.

Artykuł XXXI.

Jeżeli członkowie stowarzyszenia pensyjnego na podstawie uchwały walnego zgromadzenia z dnia 26. maja 1899, względnie z dnia 18. maja 1900, w terminach w tym celu unormowanych zgłosili dodatkowe nabycie lat służby i uiszcili przypadające za nie dodatki, postępuje się z dotyczącym okresem czasu tak, jak gdyby uchwałę walnego zgromadzenia rzeczywiście władza zatwierdziła i stosownie do tego uważa się go na równi z czasem służby według statutów policzalnym.

O ile przy dopłacie, obliczonej dla nabycia tego czasu służby, zachodzą warunki, oznaczone w artykułach X do XV, uważa się ten czas służby jako w zupełnej wartości policzalny, w innym razie jako nie w zupełnej wartości policzalny. W ostatnim przypadku można uzyskać dodatkowo pełnoważność dla tego czasu służby po myśli postanowień artykułów XXVI do XXIX.

Artykuł XXXII.

Pominiawszy postanowienia artykułu XXXI mogą członkowie stowarzyszenia pensyjnego uzyskać dodatkowe policzenie czasu służby przed 1. czerwca 1903 odbytej, według statutów stowarzyszenia pensyjnego nie policzalnej, pod następującymi warunkami:

1. Członkowie znajdujący się z dniem 31. maja 1903 w czynnej służbie muszą się zgłosić z dokładnym podaniem okresu czasu służby, który ma być policzony, najdalej do 31. grudnia 1903, ekspedytorzy pocztowi zaś do spisu ekspektantów wciągnięci najdalej w przeciągu roku po zamianowaniu pomocniczym urzędnikiem pocztowym;

2. zgłaszać można tylko czas służby, który rzeczywiście został odbyty w jednej z kategorii oznaczonych w § 1 statutów stowarzyszenia pensyjnego, z tym dodatkiem jednak, że ekspedytorzy pocztowi wciągnięci do spisu ekspektantów mogą zgłosić łączny czas służby począwszy od daty ustalenia z dniem 30. września 1902 ustalonej aż do chwili mianowania pomocniczym urzędnikiem pocztowym;

3. zgłoszenie może się odnosić tylko do okresów służby, które odbyli poczmistrz między 1. stycznia 1879 a 31. grudnia 1899, pomocniczy urzę-

dniczy pocztowi po 30. września 1887, a manipulantki poczt i telegrafów między 1. stycznia 1879 a 28. lutego 1893;

4. za każdy miesiąc czasu służby, zgłoszonego do dodatkowego policzenia lub ułamka miesiąca mają uiszczyć dodatkowe opłaty:

a) poczmistrz 7 K;

b) pomocniczy urzędnik pocztowy płci męskiej 4 K;

c) pomocniczy urzędnik pocztowy płci żeńskiej i manipulantki poczt i telegrafów 2 K;

d) w charakterze ekspedyentów pocztowych ustanowieni pomocniczy urzędnicy pocztowi płci męskiej 30 h za każde 50 K podstawy pensyjnej;

e) w charakterze ekspedyentów pocztowych ustanowieni pomocniczy urzędnicy pocztowi płci żeńskiej 15 h za każde 60 K podstawy pensyjnej;

5. przy zgłoszeniu należy równocześnie podać, czy dopłata naraz ma być uiszczoną lub w ratach miesięcznych w drodze potrącenia z poborów, a w ostatnim przypadku w ilu ratach miesięcznych. Największa dopuszczalna liczba rat miesięcznych wynosi 36, względnie 60 i 90, zależnie od tego, czy chodzi o dopłatę do wysokości 120 K, względnie o dopłaty 120 do 250 K lub o większe kwoty dopłaty. Na prośbę można także pozwolić na odroczenie rozpoczęcia płacenia rat do 1. stycznia 1905.

Artykuł XXXIII.

Jeżeli dyrekeya poczt i telegrafów przyjmie do wiadomości po myśli postanowień artykułu XXXII dokonane zgłoszenie czasu służby, który dodatkowo ma się policzyć, natenczas policza się zgłoszony okres czasu służby dotyczącemu funkcjonaryuszowi na równi z czasem służby w zupełnej wartości policzalnym po myśli artykułów IX do XV, jeżeli

a) w razie umorzenia dopłaty naraz, trzy lata upłynęły od czasu uiszczenia dopłaty a

b) w razie umorzenia dopłaty ratami jeden rok od uiszczenia ostatniej raty, a przynajmniej trzy lata od wpłacenia pierwszej raty upłynęły.

Artykuł XXXIV.

Jeżeli przed upływem oznaczonego w artykule XXXIII terminu zajdzie przypadek zaopatrzenia albo

nastąpi wystąpienie ze służby, ma dotyczący funkcyjnaryusz, względnie w razie jego śmierci spadkobiercy jego prawo żądać zwrotu kwoty dopłat do wysokości 75 procent teje. W razie uiszczania dopłaty ratami należy jednak najpierw zaległe jeszcze raty zarachować do kwoty, która ma być zwróconą.

III. O zastrzeżeniu praw nabytych na podstawie statutów stowarzyszenia pensyjnego.

Artykuł XXXV.

Każdemu członkowi, do którego stosuje się rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, wolno żądać, by co do własnego i krewnych swoich zaopatrzenia, jakoteż, co do odnośnych praw i korzyści, także po 31. maja 1903 postępowano podług postanowień statutów, ważnych w chwili rozwiązania stowarzyszenia pensyjnego, by zatem przepisy wyżej wspomnianego jakoteż niniejszego rozporządzenia nie miały do niego żadnego zastosowania. Dla takiego członka istnieją jednak i nadal statutowe zobowiązania członków stowarzyszenia pensyjnego, w szczególności zobowiązanie do dalszych dopłat w wymiarze w statutach stowarzyszenia pensyjnego ustalonym.

Odnosne oświadczenie należy wnieść najdalej do 31. sierpnia 1903 w przełożonej dyrekcji poczt i telegrafów.

Członkowie, którzy sobie takim wczas wniesieniem oświadczeniem zastrzegli postępowanie z nimi podług statutów stowarzyszenia pensyjnego, mogą każdego czasu zastrzeżenie to odwołać i dodatkowo poddać się postanowieniom rozporządzenia Ministerstwa handlu z 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, jakoteż niniejszemu rozporządzeniu; odwołanie takie obowiązuje jednak tylko na przyszłość względem wyższych kwot dopłaty, wpłaconych za czas po 1. czerwca 1903 a zwłaszcza nie można żądać ich zwrotu.

Artykuł XXXVI.

Poczmistrze, jakoteż w charakterze ekspedjentów pocztowych ustanowieni pomocniczy urzędnicy pocztowi, jeżeli są zgłoszeni w stowarzyszeniu pensyjnym w dniu 31. maja 1903 z kwotą pensyjną, która większa jest, jak ich przyszła podstawa pensyjna po myśli postanowień §§ 5 i 6 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, mają do wyboru, albo, przy zredukowaniu kwoty zgłoszenia do wymiaru teraz-

niejszej podstawy pensyjnej żądać zwrotu złożonych w stowarzyszeniu pensyjnym a przypadających na tę nadwyżkę wpłat, albo podwyższyć podstawę pensyjną do wysokości dotychczasowej kwoty pensyjnej, w którym to przypadku mają oni, rozumie się samo przez się, także odpowiednio wyższe dopłaty płacić.

Odnosne oświadczenie należy wnieść najdalej do 31. sierpnia 1903 w przełożonej dyrekcji poczt i telegrafów. Jeżeli do tego czasu nie zostanie wniesione oświadczenie, przypuszcza się, że dotyczący członek zgadza się na redukcję kwoty pensyjnej do kwoty podstawy pensyjnej.

C.

Postępowanie z członkami stowarzyszenia pensyjnego, do których postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, nie mają zastosowania.

Artykuł XXXVII.

Członkom stowarzyszenia pensyjnego, którzy nie podpadają pod postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, udziela się również państwowych zaopatrzeń, jednakże tylko w zakresie i wymiarze przez statuty stowarzyszenia określonym, w zamian za to, że według obecnych statutów stowarzyszenia będą przypadające kwoty państwu uiszczać.

Artykuł XXXVIII.

Co do policzalności czasu służby, wymiaru dopłat, warunków do osiągnięcia prawa do zaopatrzenia, rodzaju i wysokości zaopatrzeń, jakoteż co do prawideł postępowania przy zgaśnięciu praw mają w tych przypadkach analogiczne zastosowanie postanowienia §§ 5 do 11 obecnych statutów stowarzyszenia pensyjnego z modyfikacjami, które wynikają z ustania czynności stowarzyszenia i jako następstwo bezpośredniego udzielania zaopatrzeń państwowych.

Przedewszystkiem ustają prawa czynnego i biernego wyboru, jakoteż inne prawa odnoszące się do czynności stowarzyszenia a na miejsce organów i funkcyjnaryuszów stowarzyszenia wstępuje miejscowo przynależna dyrekcja poczt i telegrafów, która wydaje zarządzenia i rozstrzygnięcia zastrzeżone w statutach organom stowarzyszenia.

Artykuł XXXIX.

Na podstawie nie zatwierdzonej uchwały walnego zgromadzenia z dnia 26. maja 1899, względnie z 18. maja 1900, nabyte ewentualnie w drodze kupna lata służby (artykuł XXXI) uważa się także i co do tych członków na równi z takimże statutowym nabyciem i odpowiednio do tego uznaje się dotyczący czas służby za policzalny.

Artykuł XL.

O ile członkowie stowarzyszenia pensyjnego w artykule XXXVII oznaczeni w swych, z charakteru członków, podług §§ 5 do 11 statutów tego stowarzyszenia, wynikających prawach i pretensjach, przez rozstrzygnięcie, wydane w wykonaniu postanowień niniejszego rozporządzenia, czują się pokrzywdzonymi, a odnośnie do Ministerstwa handlu w przeciągu dni czternastu po doręczeniu rozstrzygnięcia wniesione zażalenie zostało odrzucone, zastrzega się im prawo odwołania do sądu polubownego po myśli § 18 statutów stowarzyszenia.

Odwołanie się do sądu polubownego ma nastąpić najpóźniej w przeciągu roku po doręczeniu odmownego załatwienia zażalenia i to w drodze podania do odnośnej dyrekcji poczt i telegrafów.

Sąd polubowny należy złożyć w ten sposób, by ze strony członka jakoteż ze strony dyrekcji poczt i telegrafów po dwóch sędziów polubownych było mianowanych którzy wybierają następnie piętego sędziego polubownego; jeżeli przy tym wyborze nie przyjdzie do zgody los rozstrzygnięcie między proponowanymi osobami.

Jeżeli członek mianuje tylko jednego albo nie mianuje żadnego sędziego polubownego, natenczas ma wydział administracyjny funduszu prowizyjnego dla posłańców pocztowych mianować drugiego, względnie obydwóch sędziów polubownych.

Postępowanie przed sądem polubownym stosuje się do postanowień §§ 577 do 599 ustawy z 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 113.

Przeciw rozstrzygnięciu sądu polubownego niema dalszego środka prawnego.

Artykuł XLI.

Członkowie stowarzyszenia pensyjnego, którzy nie podpadają pod postanowienia rozporządzenia Ministerstwa handlu z 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108, mają obowiązek — także i wtedy, jeżeli według dotychczasowych norm byli zobowiązani do przystąpienia do stowarzyszenia pensyjnego — najdalej do 31. sierpnia 1903, złożyć obowiązujące oświadczenie, czy chcą udzielenia zaopatrzenia pod warunkami ustalonymi w artykułach XXXVII do XL.

W razie złożenia oświadczenia przeczącego jakoteż, jeżeli oświadczenie aż do upływu oznaczonego terminu w ogóle nie zostanie złożone, należy dotyczącym członkom zwrócić wszystkie przez nich w stowarzyszeniu pensyjnym uiszczone roczne wkładki, a jeżeli dotyczący członkowie byli do przystąpienia zobowiązani, także i wpisowe; w ten sposób ustaje wszelkie prawo tych członków do zaopatrzenia jakiegokolwiek rodzaju.

Zresztą pozostawia się oznaczonym członkom, w razie potwierdzającego oświadczenia, każdego czasu do woli także po 31. sierpnia 1903 zrzec się zaopatrzenia pod warunkami w artykułach XXXVII do XL ustalonymi. W tym razie należy jednak postępować z członkami, co do ich prawa do zwrotu skutecznie wpłat, według postanowień, przewidzianych w statutach na wypadek wystąpienia ze stowarzyszenia pensyjnego.

D.

Postępowanie z tymi pomocniczymi urzędnikami pocztowymi (ekspedytorami pocztowymi), którzy nie są członkami stowarzyszenia pensyjnego.

Artykuł LXII.

Pomocniczy urzędnicy pocztowi dalej w charakterze ekspedyentów pocztowych ustanowieni pomocniczy urzędnicy pocztowi (ekspedytorzy pocztowi) i do spisu ekspektantów wciągnięci ekspedytorzy pocztowi, którzy z dniem 31. maja 1903 nie są członkami stowarzyszenia pensyjnego, mogą osiągnąć dodatkowe policzenie swego czasu służby odbytej przed 1. czerwca 1903 pod warunkami w artykułach XXXII do XXXIV ustalonymi.

Odnośnie zgłoszenie muszą wnieść pomocniczy urzędnicy pocztowi i w charakterze ekspedyentów pocztowych ustanowieni pomocniczy urzędnicy pocztowi (ekspedytorzy pocztowi), najpóźniej do 31. grudnia 1903, a ekspedytorzy pocztowi wciągnięci do spisu ekspektantów w przeciągu roku po zamianowaniu pomocniczym urzędnikiem pocztowym.

E.

Osobne postanowienia dotyczące ukwalifikowanych pomocników pocztowych.

Artykuł XLIII.

Odnośnie do pomocników pocztowych wciągniętych do zapisków ewidencyjnych, prowadzonych

dla ukwalifikowanych pomocników pocztowych należy rozróżniać, czy ci z dniem 31. maja 1903 byli członkami stowarzyszenia pensyjnego czy też nie.

W pierwszym przypadku mają do nich zastosowanie postanowienia artykułów XXXVII do XLI z tym skutkiem, że jeżeli ci pomocnicy pocztowi wpłaty po myśli powołanych postanowień aż do chwili ich ponownego wciągnięcia do spisu ekspektantów bez przerwy uskuteczniają, będą następnie do nich mieć zastosowanie postanowienia artykułów VII do XXXVI.

Artykuł XLIV.

Do zapisków ewidencyjnych dla ukwalifikowanych pomocników pocztowych wciągnięci pomocnicy pocztowi, którzy albo z dniem 31. maja 1903 do stowarzyszenia pensyjnego nie należeli, lub którzy na zasadzie postanowień drugiego i trzeciego ustępu artykułu XLI zrzekli się zaopatrzeń, mają mimo to prawo, po ich ponownem wciągnięciu do spisu ekspektantów, żądać dodatkowego policzenia dawniejszego czasu służby pod następującymi warunkami:

1. Zgłoszenie musi nastąpić najpóźniej w ciągu roku po zamianowaniu pomocniczym urzędnikiem pocztowym lub poczmistrzem, względnie po nadaniu posady ekspedyenta pocztowego.

2. Zgłosić można tylko:

a) łączny, przed 30. września 1902 odbyty czas służby, jednak na każdy sposób nie wstecz po za datę ustawienia 30. września 1887,

b) po 30. września 1902 odbyty czas służby z obliczeniem czasu, reskryptem Ministerstwa handlu z dnia 25. listopada 1902, l. 59782, unormowanem.

3. Kwoty dopłat należy wymierzać podług stóp unormowanych w artykule XXXII pod l. 4 *lit. a)* do *e)*, zależnie od tego, czy dotyczący pomocnik pocztowy (ekspektant) ustanowiony został poczmistrzem, pomocniczym urzędnikiem pocztowym albo ekspedyentem pocztowym.

4. Co do płacenia ratami mają zastosowanie postanowienia artykułu XXXII, l. 5.

F.

Postanowienia przejściowe.

Artykuł XLV.

Do tych członków stowarzyszenia pensyjnego, którzy pobierają emeryturę lub pensję wdowią z funduszów państwowych lub z funduszu przez państwo dotowanego lub zawiadowanego, nie ma zastosowania § 27 rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 21. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 108.

Call wlr.

Dodatek.

O s n o w a

„statutów stowarzyszenia pensyjnego dla funkcyjnaruszów poczt wiejskich królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych“.

(Na zasadzie uchwał walnego zgromadzenia z dnia 9. maja 1894 z uwzględnieniem dodatków uchwalonych na walnych zgromadzeniach z dnia 27. maja 1898, 23. maja 1901 i 23. lutego 1903.

§ 1.

Nazwa, cel i siedziba stowarzyszenia.

Stowarzyszenie ma nazwę: „Stowarzyszenie pensyjne dla funkcyjnaruszów poczt wiejskich królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.“

Celem stowarzyszenia jest udzielanie pensji należącym do stowarzyszenia poczmistrzom, ekspedycjom pocztowym i ekspedytorom pocztowym (administratorom pocztowym) plei męskiej i żeńskiej, dyurnistom manipulacyjnym, manipulankom i telegrafistkom w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa, jakoteż urzędnikom stowarzyszenia względnie pozostałym po zmarłym członku wdowom i sierotom.

Siedzibą stowarzyszenia jest Wiedeń.

§ 2.

Warunki przyjęcia do stowarzyszenia.

Prawo wstąpienia do stowarzyszenia mają tylko w § 1 wyliczone osoby, które służą przy jakim urzędzie pocztowym, względnie telegraficznym, w ekspedycji pocztowej, stacy pocztowej albo w kancelaryi stowarzyszenia.

Ci, którzy jedną z posad w § 1 wspomnianych zajmują i chcą być przyjęci do stowarzyszenia, mają wnieść podanie o przyjęcie do wydziału tej grupy, do której na mocy swej posady, należą (§ 15) i w niem oprócz kwoty pensyjnej, która podług § 7 ma być zgłoszona, podać, czy są stanu wolnego, żonaci, względnie wdowcy (wdowy), w obydwóch ostatnich przypadkach zaś czy są dzieci i w jakim wieku; dalej należy dołączyć do podania:

- a) metrykę chrztu lub świadectwo urodzenia;
- b) ewentualną metrykę ślubną;
- c) dekret ustanowienia względnie dekret uzdolnienia;
- d) wiarogodny wykaz z odbytego już czasu służby w służbie pocztowej i telegraficznej, z wyjątkiem ewentualnie poprzedzającej służby, w charakterze urzędnika państwowego lub sługi.

§ 3.

Ukonstytuowanie stowarzyszenia.

Ukonstytuowanie stowarzyszenia może tylko wtedy mieć miejsce, jeżeli jest 1700 członków zgłoszonych.

§ 4.

Majątek stowarzyszenia.

Majątek stowarzyszenia tworzy się:

- a) z należności za wstępne, które bezwarunkowo przypadają na korzyść stowarzyszenia pensyjnego;
- b) z rocznych wkładek członków;
- c) z kar pieniężnych, które się ściągają od członków w § 1. wspomnianych, jakoteż ze subwencji, udzielonych stowarzyszeniu przez wysoką Administrację państwa, po myśli ustawy z dnia 16. czerwca 1882, Dz. u. p. Nr. 92, i po myśli później w tym względzie wydanych ustaw i rozporządzeń;
- d) z odsetek majątku stowarzyszenia na procent ulokowanego;
- e) z przepadłych wkładek rocznych, pensji i rat pensyjnych (§§ 10 i 11);
- f) z datków ewentualnych dobroczyńców.

§ 5.

Obowiązki członków stowarzyszenia.

I. Każdy nowo przyjęty do stowarzyszenia pensyjnego członek ma zapłacić 10 procent zgłoszonej kwoty pensyjnej jako należność wstępną.

II. Tytułem rocznych wkładek członków, mają uiszcząć:

- a) funkcjonariusze w § 1 wspomniani, z wyjątkiem manipulantek pocztowych i telegrafistek w urzędach państwowych, 6 procent zgłoszonej kwoty pensyjnej;
- b) manipulantki pocztowe i telegrafistki, mające posadę w urzędach państwowych, 4 procent zgłoszonej kwoty pensyjnej;
- c) członkowie, którzy już w roku 1877 zgłosili przystąpienie swoje, o ile chcą policzenia czasu służby przed r. 1882. odbytego, oprócz tego za policzenie
 - 5 lat odbytej służby, $\frac{1}{2}$ procent zgłoszonej kwoty pensyjnej;
 - 6 do 10 lat odbytej służby, 1 procent zgłoszonej kwoty pensyjnej;
 - 11 do 15 lat odbytej służby, $1\frac{1}{2}$ procent zgłoszonej kwoty pensyjnej;
 - 16 do 20 lat odbytej służby, 2 procent zgłoszonej kwoty pensyjnej;
 - 21 do 25 lat odbytej służby, $2\frac{1}{2}$ procent zgłoszonej kwoty pensyjnej i
 - nad 25 lat odbytej służby, 3 procent zgłoszonej kwoty pensyjnej więcej, jak inni członkowie.

(Polnisch.)

Tak należności za wstępne jak i wkładki roczne mają być płacone z dołu, w 12 ratach miesięcznych od dnia wstąpienia i oddane do dotyczących kas pocztowych zapomocą wykazu czynności.

§ 6.

Prawa członków składają się:

1. Z czynnego i biernego prawa wyboru;
2. z pobierania statutowej pensji dla siebie, ewentualnie dla wdów po nich i dla pozostawionych sierot bez ojca i matki.

Prawa do pensji nabywają:

- a) członkowie, którzy wstępują w stanie wolnym względnie jako wdowcy bezdzietni, dla siebie i dla pierwszej, po przyjęciu do stowarzyszenia poślubionej żony i dla dzieci z nią spłodzonych, jeżeli członek w czasie poślubienia nie przekroczył sześćdziesiątego roku życia; w przeciwnym razie zatrzymuje wprawdzie członek prawo do pensji dla siebie, pozostała wdowa jednak względnie sieroty mają tylko prawo żądać zwrotu połowy wpłaconych wkładek rocznych;
 - b) wdowcy, którzy w czasie wstąpienia mają dzieci z jednego lub więcej poprzednich małżeństw, dla siebie i tych dzieci. W razie ponownego ożenienia się winien wdowiec, mający dzieci — jeżeli w czasie ponownego ożenienia się nie przekroczył jeszcze 60. roku życia, a chce zapewnić pensję także nowej małżonce i z nią spłodzonym dzieciom — na nowo zapłacić należność wstępną i o dwa procent więcej wkładki rocznej. Dzieci jednak z tego nowego małżeństwa razem z dziećmi z dawniejszego małżeństwa otrzymają tylko jedną pensję sierocą. Jeżeli wdowiec w czasie ponownego żenienia się przekroczył już 60. rok życia, natenczas nie można uzyskać, nawet za dopłatą, prawa do pensji dla nowej żony i spłodzonych z nią dzieci;
 - c) wstępujący w stanie żonatym, dla siebie, dla żony i dla dzieci z nią spłodzonych lub z wcześniejszego małżeństwa męża pochodzących. Gdyby w razie śmierci żony członek miał zamiar na nowo się żenić, natenczas obowiązują odnośnie pod b) podane postanowienia.
- Przez dzieci rozumieć należy tylko ślubne względnie przez późniejsze małżeństwo legitymowane dzieci, ale nigdy adoptowane. Z mężem nie z własnej winy rozwiedziona żona, ewentualnie z małżeństwa tego pochodzące dzieci mają ze śmiercią pierwszego prawo do pensji.

Wykluczone od prawa do ewentualnego otrzymania pensji są wdowy (jednak tylko co do swej osoby), które:

1. w czasie śmierci męża były z nim rozwiedzione (sądownie albo pozasądownie) i nie są w stanie udowodnić, że nie z ich winy rozwód nastąpił;

2. z powodu zbrodni za życia męża przez nie popełnionej skazane zostały przez sąd karny, o ile w czasie śmierci męża następstwa sądowo-karnego zasądzenia po myśli ustawy z dnia 15. listopada 1867, Dz. u. p. Nr. 131, jeszcze nie ustały.

Od prawa do pensji dla dzieci jest wykluczona każda sierota, która skazaną została przez sąd karny za zbrodnię popełnioną za życia ojca (matki), o ile w czasie, kiedy prawo do otrzymania pensji miałyby być zrealizowane, jeszcze nie ustały następstwa zasądzenia sądowo-karnego po myśli powyższej ustawy. Członkowie płci żeńskiej mają tylko prawo do pensji dla siebie i swych ślubnych dzieci, ale nigdy dla męża.

Owdowiałe kobiety z dziećmi, które wyjątkowo otrzymują posadę manipulantek i telegrafistek, nabywają przez przystąpienie do stowarzyszenia prawo do pensji tylko dla siebie, nie zaś dla swoich dzieci.

W razie, gdyby kobieta należąca do stowarzyszenia owdowiała, ma ona w razie ponownego zamążpójścia, jeżeli chce osiągnąć prawo do pensji dla przyszłych dzieci z tego nowego małżeństwa, tak jak członkowie płci męskiej uiszczać to dalszą należność wstępną i dwa procent więcej rocznych wkładek; takie zapewnienie pensji dla dzieci nie może być jednak uzyskane, jeżeli mąż nie należy do funkcyjaryuszów w § 1, względnie 2 oznaczonych.

§ 7.

Podstawy wymiaru pensji.

I. Wysokość kwoty pensyjnej.

Poczmistrze, jakoteż obowiązani do przystąpienia ekspedyenci pocztowi mają zgłosić kwotę swej każdorazowo pobieranej płacy w służbie pocztowej i telegraficznej, jako kwotę pensyjną; poczmistrze jednak (jakoteż utrzymujący stajnie pocztowe) mogą kwotę pensyjną w wysokości 1200 K także wtedy zgłosić, jeżeli ich płaca nie osiąga kwoty 1200 K. Najwyższa suma kwoty pensyjnej, którą zgłaszać mają urzędnicy stowarzyszenia, stosuje się do ich każdorazowej płacy. Ekspedyenci pocztowi, ekspedytorzy pocztowi, dyurniści manipulacyjni, manipulantełki pocztowe i telegrafistki mogą jako kwotę pensyjną zgłaszać do 1000 K.

Członkowie, którzy należą już do stowarzyszenia z mniejszą kwotą pensyjną, mają od chwili obowiązkowego przystąpienia podwyższyć kwotę pensyjną odpowiednio do każdorazowej płacy, pobieranej w służbie pocztowej i telegraficznej.

W razie pobierania tanytem (pauzaliów) za pełnienie służby przy telegrafii (telefonii) zamiast stałej płacy, może być kwota pensyjna zgłoszona według wykazu wysokości pobranych tanytem (pauzaliów), który przedłożyć należy, ale w każdym przypadku do wysokości 240 K.

Jeżeli jeden z członków wymienionych w ustępie 1 tego paragrafu w czasie należenia do stowarzyszenia postąpi do wyższej płacy, natenczas wolno mu zgłosić kwotę pensyjną odpowiadającą nowej płacy. — W przypadku tym jednak jest tenże zobowiązany dopłacić tak według tego przypadającą wyższą należność wstępną, jak i wyższe wkładki za cały czas członkowstwa swego wraz z odsetkami od odsetek. — W razieniżenia płacy, lub, jeżeli z powodu przekształcenia urzędu na państwowy płaca odpadnie, pozostawia się poczmistrzowi, względnie ekspedyentowi pocztowemu do woli (jeżeli przy przekształceniu urzędu na państwowy zostanie zatrzymany jako utrzymujący stajnię pocztową) albo dotychczas zgłoszoną kwotę pensyjną pozostawić i na nią dalej wpłacać lub też ją zmniejszyć.

II. Policzalny czas służby.

Policzalnym w ogóle jest tylko czas służby przebyty od chwili wstąpienia do stowarzyszenia w jednej z wspomnianych w § 1 funkcyj.

Tym 1700 funkcyjaryuszom poczt wiejskich, którzy już w roku 1877 zgłosili swoje przystąpienie do stowarzyszenia pensyjnego, które miało być założone, policza się przy wymiarze pensji czas służby przed rokiem 1882 odbyty przy poczcie i telegrafii pod warunkami ustalonymi w § 5, punkt 2, *lit. c*).

Zresztą na dodatkowe policzenie czasu służby odbytej przed wstąpieniem do stowarzyszenia pozwala się tylko w następujących przypadkach:

1. Członkowie, należący do stowarzyszenia po dzień 31. grudnia 1893, mają prawo zapewnić sobie policzenie czasu służby, odbytego przed wstąpieniem do stowarzyszenia w jednej z funkcyj wspomnianych w § 1 najwyżej do lat 15, jeżeli policzenie to najdalej do 30. czerwca r. 1895 zgłoszą i uiszczą przypadające dopłaty według taryfy, ułożonej za przyzwoleniem Ministerstwa handlu przez wydział centralny, a ogłoszonej w dodatku do sta-

tutów, i to naraz lub najpóźniej w 60 ratach miesięcznych (w tym przypadku z odpowiednimi dodatkami). Osiągnięcie dodatkowego policzenia więcej jak 15 a nie więcej jak 25 lat wynoszącego czasu służby jest dopuszczalne za złożeniem przypadających za to dopłat naraz, lub najdalej w 60 ratach miesięcznych (z odpowiednimi dodatkami).

Oдносна prośba musi być jednak najdalej do 30. czerwca r. 1895 wniesioną i zaopatrzoną w świadectwo zdrowia, wystawione przez lekarza państwowego. Wydziałowi centralnemu wolno także prośbę o policzenie więcej jak 15 lat odrzucić bez podania powodów.

2. Członkowie, którzy po 31. grudnia 1893, ale jeszcze przed 30. czerwca 1895 wstąpili, mogą prosić o dodatkowe policzenie ich czasu służby, odbytej przed wstąpieniem do stowarzyszenia w jednej z funkcji w § 1 wspomnianych najwyżej do lat 15 i to za złożeniem dopłat przypadających według taryfy naraz lub najdalej w 60 ratach miesięcznych (w ostatnim przypadku z odpowiednimi dodatkami). Prośba ta musi być jednak najdalej do 30. czerwca 1895 wniesiona i zaopatrzona świadectwem zdrowia, wystawionem przez lekarza państwowego. Prośbę taką może wydział centralny bez podania powodów odrzucić.

Dodatkowego policzenia więcej jak 15 lat nie mogą sobie ci członkowie nawet za dopłatą zapewnić.

W każdym razie zaczyna dodatkowe policzenie czasu służby dla wymiaru pensji mieć skutek dopiero po upływie 3 lat, od dnia uiszczenia naraz, względnie w razie ratalnego składania dopłat dopiero po upływie pięciu lat, począwszy od dnia uiszczenia pierwszej raty.

III. Wymiar pensji stowarzyszenia.

a) Pensję inwalidy dla członków wymierza się w ten sposób, że każdy członek stowarzyszenia otrzymuje po upływie odbytego w pocztowej i telegraficznej służbie lub w kancelarii stowarzyszenia

10letniego czasu służby	45 procent
15 " " "	50 "
20 " " "	55 "
25 " " "	60 "
30 " " "	70 "
35 " " "	80 "
40 " " "	100 "

zgłoszonej kwoty pensyjnej.

Do wyższej pensji nie ma żaden z członków jakiegokolwiek prawa;

b) wdowa po członku otrzymuje, jeżeli mąż jej miał przynajmniej 10 policzalnych lat służby, 50 procent zgłoszonej kwoty pensyjnej męża jako pensję wdowią, bez dalszego względu na jego lata służby;

c) pozostałe sieroty bez ojca i matki otrzymują 75 procent unormowanej pensji wdowiej, aż do 18. roku życia; jeżeli jest więcej sierot poniżej lat 18, to otrzymują one kwotę tę w równych częściach. Skoro prawo to dla jednej lub drugiej sieroty wygaśnie wskutek osiągnięcia wieku normalnego, lub z innego jakiego powodu, przypada uwolniony udział na resztę sierót w równych częściach.

§ 8.

Prawo do poboru pensji.

Ci członkowie, którzy już w roku 1877 zgłosili swoje przystąpienie do stowarzyszenia pensyjnego, osiągają po pięcioletnim istnieniu stowarzyszenia, inni po dziesięcioletnim, podług § 7 II, policzalnym czasie służby, prawo do pobierania normalnej pensji stowarzyszenia, jeżeli staną się niezdolnymi do służby wskutek ułomności cielesnych czy też duchowych.

Niezdolny do służby a uprawniony już do pobierania pensji członek wstępuje w prawo do poboru pensji w razie ustąpienia z jednej z posad w § 1 wspomnianych z innego jakiego powodu jak z powodu śmierci, zasądzenia sądowo-karnego lub wydalenia za karę ze służby (§ 10 *lit. a* do *c*).

Członek zdolny do służby — czy uprawnienie do pobierania pensji już osiągnął lub też nie — może w takim przypadku albo zostać przez 5 lat w stowarzyszeniu, za dalszą wpłatą rocznych wkładek, aż do ponownego otrzymania jednej z posad w § 1 podanych, lub też żądać zwrotu połowy uiszczonych przez niego rocznych wkładek. Po upływie pięcioletniego terminu ma członek tylko to ostatnie prawo zastrzeżone.

To ostatnie prawo ma także członek niezdolny do służby ale jeszcze nieuprawniony do pobierania pensji.

Wkładki roczne, które mają być zwrócone, nie podniesione w przeciągu pięciu lat przepadają na korzyść stowarzyszenia pensyjnego.

Mimo to należy się członkowi prawo do pobierania pensji, jeżeli tenże stał się niezdolnym do służby w przeciągu tych pięciu lat.

Jeżeli członek, który na zasadzie § 7 II, l. 1 lub 2, składa dopłaty w celu dodatkowego policze-

nia lat służby. umrze przed upływem czasu karencyjnego, tamże oznaczonego, natenczas mają prawo powołani zresztą do poboru pensyi krewni; jeżeli zaś członek występuje przed upływem czasu karencyjnego, z innego jakiego powodu, jak karnosądowego zasądzenia lub oddalenia ze służby za karę, natenczas ma on sam prawo żądania zwrotu połowy wkładek rocznych, przypadających na dodatkowo policzalny czas służby; w razie ratałnych dopłat jednak winno się kwoty jeszcze dłużne stowarzyszeniu potrącić od połowy wkładek rocznych, która ma być zwróconą.

Zwrot należności wstępnego podług § 4 nie ma miejsca ani w tych, ani w innych przypadkach.

Jeżeli członek zostanie przejęty do państwowej służby pocztowej, natenczas pozostawia się mu do woli, żądać zwrotu połowy przez niego uiszczonych wkładek rocznych lub też pozostać w stowarzyszeniu pensyjnym, za dalszą wpłatą wkładek rocznych tak długo, aż osiągnie prawo do cywilnej pensyi państwowej, w którym przypadku ustaje zobowiązanie do dalszej wpłaty i członek napowrót otrzymuje połowę uiszczonych przez niego wkładek rocznych.

Jeżeli taki członek chce zapewnić sobie pobór ewentualnie wyższej pensyi ze stowarzyszenia, musi wkładki swoje w stowarzyszeniu dalej uiszczać. Wtedy, w razie zaszczej niezdolności do służby (względnie w razie śmierci), przyznaje stowarzyszenie członkowi, ewentualnie krewnym jego uprawnionym do pensyi, różnicę między niższą pensją cywilno państwową a wyższą pensją ze stowarzyszenia.

Gdy pensya cywilno-państwowa zrówna się z pensją stowarzyszenia, względnie wyższą będzie od ostatniej, ustaje dalsza dopłata w stowarzyszeniu i członek otrzymuje napowrót od stowarzyszenia pensyjnego połowę wpłaconych wkładek rocznych.

Pobór pensyi poczyna się z dniem po śmierci członka stowarzyszenia dla jego wdowy i sierot, jakoteż z dniem po śmierci pensyonowanej wdowy dla jej sierot, jeżeli wdowa, ewentualnie uprawnione do pensyi dzieci, nie są zdolne do dalszego pełnienia służby i z tego powodu konieczne było ustanowienie administracji, której dotychczas nie było lub, która dopiero z powodu śmierci poprzedzającej słabości członka stowarzyszenia czasowo zaprowadzoną została; zresztą poczyna się pobór pensyi dla wdowy, ewentualnie dla dzieci uprawnionych do pensyi, dopiero z dniem po oddaniu czynności służbowych następcy.

Pensye wypłaca się z dołu, w ratach płatnych ostatniego dnia miesiąca, za okazaniem poświadczenia życia i należycie ostemplowanego kwitu

w urzędach pocztowych, względnie w kasach pocztowych na terytorjum ważności tych statutów, o ile na niem znajduje się miejsce zamieszkania pensyonisty.

§ 9.

Prośba o asygnowanie pensyi i postępowanie przytem.

Prośby o asygnowanie pensyi należy wnosić do wydziału tej grupy, do której aspirant do pensyi względnie zmarły członek ze względu na służbę, należał; co do sierot, które po pensyonowanej matce mogą mieć roszczenia do pensyi, do wydziału grupy tego kraju koronnego, w którym zmarła pensyonistka pobierała swoją pensję.

Do podania należy dołączyć następujące załączniki:

- a) dokument przyjęcia;
- b) wykaz policzalnego czasu służby z dołączeniem wszystkich dotyczących dokumentów;
- c) metrykę ślubną;
- d) kartę pośmiertną członka;
- e) świadectwo urodzenia wszystkich osób, które się o pensję starają;
- f) poświadczenie życia uprawnionego do poboru;
- g) co do członków niezdolnych do zarobkowania świadectwo zupełnej niezdolności do służby, wystawione przez lekarza państwowego;
- h) co do wdów lub sierot, książeczkę pensyjną męża, względnie dotyczącej strony rodzicielskiej;
- i) co do rozwiedzionych wdów dowód, że nie z własnej winy rozwiedzione.

Dalsze postępowanie przy asygnowaniu pensyi stosuje się do norm wydawanych przez wysokie c. k. Ministerstwo handlu.

§ 10.

Wygaśnienie praw członków.

Prawa członka ustają:

- a) wskutek śmierci członka, natomiast prawo do poboru pensyi powołanych krewnych poczyna się z dniem po śmierci członka względnie po dniu oddania czynności urzędowych (§ 8);
- b) wskutek zasądzenia członka na karę z powodu zbrodni względnie przekroczenia kradzieży, sprzeniewierzenia, współudziału w temże i

oszustwa (§§ 460, 461, 463, 464 ustawy karnej, § 6 noweli do ustawy karnej z dnia 15. listopada 1867, Dz. u. p. Nr. 131);

- c) wskutek wydalenia członka przez właściwą władzę za karę ze służby względnie wskutek wydalenia ekspedytora pocztowego ze służby pocztowej.

W przypadkach pod b) i c) wspomnianych może walne zgromadzenie z uwzględnieniem wszystkich okoliczności uchwalić członkowi, ewentualnie krewnym, zwrot części wpłaconych kwot rocznych aż do połowy tychże;

- d) wskutek wystąpienia ze stowarzyszenia pensyjnego, o ile to podług istniejących norm jest w ogóle dopuszczalne;
- e) wskutek stałego usunięcia się członka ze służby, z powodu upływu przysługującego mu pięcioletniego terminu do ponownego uzyskania jednej z posad w § 1 wspomnianych.

W przypadkach pod d) i e) wspomnianych urasta dla członka niezdolnego do służby, a uprawnionego do pobierania pensji, prawo do pobioru pensji, członek zaś zdolny do służby ma wspomniane w § 8 prawo żądania zwrotu połowy wpłaconych przez niego rocznych wkładek.

Wkłady roczne w przeciągu pięciu lat nie podjęte przepadają na każdy sposób na korzyść funduszu pensyjnego stowarzyszenia;

- f) jeżeli członek nie uiszczy sześć rat miesięcznych swych wpłat podług statutów przypadających i nie uczyni zadosyć swym zobowiązaniom po trzykrotnem pisemnem upomnieniu.

§ 11.

Wygaśnienie prawa do pobierania pensji.

Prawo do pobierania pensji gaśnie w szczególności:

- a) wskutek pisemnego zrzeczenia się uprawnionego do pensji, co do swojej osoby;
- b) wskutek zasądzenia emeryta w przypadkach przytoczonych w § 10, *lit. b*);
- c) jeżeli członek niezdolny do służby nie dochodził swego prawa do pensji w przeciągu pięciu lat od czasu ustąpienia ze służby, względnie, jeżeli przez pięć lat po śmierci członka lub wdowy nie zgłaszano się do pensji;
- d) jeżeli uprawniona do poboru pensji wdowa po członku stowarzyszenia otrzyma posadę w służbie pocztowej i telegraficznej; w tym przypadku zastrzega się jej jednakże jeszcze

przez lat 10 prawo, na nowo żądać pensji ze stowarzyszenia, gdyby tę posadę miała utracić lub też sama opuścić. Po upływie tych lat 10 nie może mieć żadnych więcej pretensji do stowarzyszenia;

- e) jeżeli wdowa po członku stowarzyszenia — już uprawniona do poboru pensji — powtórnie za mąż pójdzie. W tym przypadku ma prawo żądać odprawy, która nie śmie przekraczać jednorocznej kwoty pensyjnej. O wymiarze odprawy orzeka wydział centralny;
- f) jeżeli członek należy do jakiego stowarzyszenia, które ma za zadanie zaopatrzenie wszystkich lub kilku kategorii funkcyjaryuszy, w § 1 wspomnianych i jako członek tego stowarzyszenia pobiera emeryturę, natenczas na czas trwania tego poboru likwiduje się według statutów stowarzyszenia pensyjnego dla funkcyjaryuszów poczt wiejskich przypadającą pensję tylko w tej kwocie, o którą większa jest należytość zaopatrzenia według statutów stowarzyszenia pensyjnego od pensji od wyż wspomnianego stowarzyszenia pobieranej; jeżeli ostatnia pensja jest większą, natenczas zawiesza się w zupełności pensję, przypadającą według statutów stowarzyszenia pensyjnego na przeciąg czasu trwania poboru pensji, przez inne stowarzyszenie płaconej;
- g) jeżeli sierota osiągnie 18. rok życia lub umrze w czasie poboru pensji, wstąpi w węzły małżeńskie lub w inny sposób zostanie zaopatrzoną. Dla osądzenia pojęcia „zaopatrzenie“ miarodajne są normy obowiązujące państwowych funkcyjaryuszów cywilnych;
- h) w razie emigracyi.

Raty pensyjne asygnowane przez cały rok, ale nie podjęte, przepadają bezwarunkowo na korzyść stowarzyszenia pensyjnego.

§ 12.

Kierownictwo stowarzyszenia i administracja majątku.

Prawo nadzoru przysługujące wysokiej administracyi państwa wykonuje się w miarę istniejących ustaw.

Ma ona prawo mianować rządowego komisarza, który jest upoważniony wglądać w całą administracyę czynności stowarzyszenia, być obecnym na wszystkich posiedzeniach organów stowarzyszenia i zakładać protest przeciw każdej rezolucyi, którą uważa za przeciwną statutom lub prawu.

Wskutek takiego protestu musi być uchwała przedłożona właściwej władzy do rozstrzygnięcia, a tymczasem jej wykonanie zostaje w zawieszeniu.

Naczelne kierownictwo stowarzyszenia i administracja majątku należy do ogółu członków jego, którzy prawo to wykonują na walnych zgromadzeniach pod przewodnictwem prezydenta wydziału centralnego.

Zwyczajne kierownictwo stowarzyszenia, administracja majątku i załatwianie wszystkich spraw dotyczących stowarzyszenia, z wyjątkiem tych, które są zastrzeżone dla walnego zgromadzenia, sprawuje wydział centralny, mając u boku dla grup stowarzyszenia wydziały grup z głosem doradczym.

§ 13.

O walnem zgromadzeniu.

Walnemu zgromadzeniu przysługuje prawo:

- a) ustalać zarzys kapitalizowania majątku stowarzyszenia. Majątek stowarzyszenia lokować można tylko w sposób ustawowo uznany, publicznie bezpieczny, jak to przepisuje § 13 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. sierpnia 1880, Dz. u. p. Nr. 110;
- b) uchwalać dary z łaski;
- c) uchwalać wnioski zgodnie ze statutami stawiane;
- d) zmieniać statuty za zezwoleniem wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych;
- e) sprawdzać złożone rachunki roczne i udzielać absolutorium;
- f) przedsiębrać te wybory, które są w §§ 16 i 18 walnemu zgromadzeniu zastrzeżone;
- g) oznaczać dyety i koszta podróży członków centralnego wydziału;
- h) uchwalać zmniejszenie lub podwyższenie wkładek jakoteż niżenie wymiaru pensji z zastrzeżeniem państwowego przyzwolenia;
- i) zatwierdzać wszystkie przez wydział centralny zawarte umowy kupna, najmu i służbowe.

Bilans i zamknięcie rachunków muszą być najpóźniej na cztery tygodnie przed walnem zgromadzeniem, na którym mają być podane do wiadomości członków stowarzyszenia, wyłożone w kancelaryi stowarzyszenia i w wydziałach grup, by członkowie w nie wglądnię mogli.

Walne zgromadzenie ma się odbywać regularnie co roku i to najpóźniej w sześć miesięcy po upływie roku administracyjnego.

Prezydent wydziału centralnego rozpisuje posiedzenia walnych zgromadzeń, zestawia w poro-

zumieniu z innymi członkami wydziału porządek dzienny i ma się postarać, by członkowie stowarzyszenia na cztery tygodnie przedtem zostali o tem zawiadomieni.

Prezydent wydziału centralnego przewodniczy walnemu zgromadzeniu, kieruje obradami tegoż i rozstrzyga, jeżeli głosy są podzielone.

W razie przeszkody przewodniczy jeden z wiceprezydentów centralnego wydziału.

Prezydent wydziału centralnego może także zwołać, na uchwałę większości wydziału centralnego, nadzwyczajne walne zgromadzenie, jeżeli są ważne powody do tego; zobowiązanym jest jednak zwołać nadzwyczajne walne zgromadzenie w przeciągu sześciu tygodni, jeżeli otrzyma wniosek zwołania nadzwyczajnego walnego zgromadzenia, podpisany przez dziesiątą część członków stowarzyszenia i w nim będą podane przedmioty, które mają przyjść pod obrady.

Kto w drugim przypadku ma koszta ponosić, rozstrzyga walne zgromadzenie. Wnioski dla walnego zgromadzenia muszą być przynajmniej na cztery tygodnie przed walnem zgromadzeniem przesłane centralnemu wydziałowi, jeżeli mają być na walnem zgromadzeniu objęte postępowaniem wedle porządku czynności.

Wnioski nagłe mogą na walnem zgromadzeniu bez poprzedniego wniesienia przyjść pod obrady i uchwałę, jeżeli większość się na to zgodzi.

Wszystkie ogłoszenia stowarzyszenia następują z prawnym skutkiem w dzienniku rozporządzeń dla poczty i telegrafów, jakoteż we fachowych gazetach.

Na zwyczajnem walnem zgromadzeniu należy podać do wiadomości sprawozdanie z zarządu ubiegłego roku i roczny rachunek i żądać dla nich absolutorium, następnie powziąć uchwały co do wszystkich wniosków, które po myśli statutów zostały wniesione i dokonać wyboru funkcyjaryuszów, zastrzeżonego walnemu zgromadzeniu.

Na nadzwyczajnych walnych zgromadzeniach mogą tylko te wnioski przychodzić pod obrady, dla których zgromadzenia te zwołane zostały.

Wszystkie rezolucje walnego zgromadzenia zapadają absolutną większością głosów, tylko uchwały dotyczące zmian statutów wymagają większości dwóch trzecich.

Walne zgromadzenie jest zdolne do powzięcia uchwały, jeżeli jest obecnych 200 członków bądź osobiście, bądź przez pełnomocnictwa zastąpionych. Jeden członek nie może jednak przyjąć na siebie więcej pełnomocnictw, jak 25.

Jeżeli zwyczajne walne zgromadzenie nie może się odbyć z braku kompletu, natenczas należy w przeciągu sześciu tygodni rozpisać drugie walne zgromadzenie, które jest wtedy zdolne do powzięcia uchwał bez względu na liczbę obecnych członków i ich pełnomocnictw.

Na tem walnem zgromadzeniu mogą jednak tylko te punkty przejść pod obrady, które stanowią program pierwszego walnego zgromadzenia.

Protokoły walnego zgromadzenia ma podpisać prezydent i dwaj członkowie wydziału centralnego, następnie sekretarz, przez co one pełną wiarygodność otrzymują.

§ 14.

Zwyczajne kierownictwo stowarzyszenia.

Zwyczajne kierownictwo stowarzyszenia sprawuje wydział centralny.

Wydział centralny składa się:

a) z członków wybranych przez poczmistrzów, ekspedyentów pocztowych i ekspedytorów pocztowych płci obojga. Wybór tych członków odbywa się podług grup, a mianowicie obejmuje

I. grupa, okrąg c. k. dyrekcji poczt i telegrafów we Wiedniu;

II. grupa, okrąg c. k. dyrekcji poczt i telegrafów w Pradze;

III. grupa, okrąg c. k. dyrekcji poczt i telegrafów w Bernie;

IV. grupa, okrąg c. k. dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie i w Czerniowcach;

V. grupa, okrąg c. k. dyrekcji poczt i telegrafów w Linczu;

VI. grupa, okrąg c. k. dyrekcji poczt i telegrafów w Gracu;

VII. grupa, okrąg c. k. dyrekcji poczt i telegrafów w Innsbruku;

VIII. grupa, okrąg c. k. dyrekcji poczt i telegrafów w Tryjeście i Zadarze.

Każda z tych grup wysyła, jeżeli liczy do 600 członków pod a) wspomnianych kategorii służby, jednego członka i jednego zastępcę do centralnego wydziału, jeżeli liczy więcej jak 600 członków, 2 członków i 2 zastępców;

b) z członków wydelegowanych przez manipulantki pocztowe i telegrafistki; mianowicie wybierają manipulantki pocztowe i telegrafistki wszystkich okręgów dyrekcji 2 członków i 2 zastępców.

Wybory rozpisuje w dzienniku rozporządzeń dla poczt i telegrafów i w gazetach fachowych prezydium stowarzyszenia tak wcześnie, by między dniem ogłoszenia w dzienniku rozporządzeń a dniem wyboru był przynajmniej czterotygodniowy przeciąg czasu.

Wybory pod a) wspomniane odbywają się pod kierownictwem członka wydziału centralnego dotyczącej grupy, który przybrawszy sobie jednego lub więcej wydziałowych grupy publicznie przeprowadza także skrutynium. — Kartki głosowania można oddawać osobiście albo listownie; w ostatnim przypadku jednak musi kartka głosowania, stemplem urzędowym i wisum przełożonego urzędu zaopatrzona, najdalej do 12 godziny w południe nadejść do miejsca wyboru. — Przy skrutynium rozstrzyga względna większość. — Akt wyborczy należy z dołączeniem kartek głosowania przesłać prezydium stowarzyszenia do sprawdzenia i ogłoszenia.

Jeżeli w jednej grupie jest dwóch członków centralnego wydziału, natenczas kieruje wyborem ten, który dłużej należy do centralnego wydziału.

Wybory pod b) wspomniane odbywają się pod kierownictwem prezydium stowarzyszenia z dobraniem jednego lub więcej członków stowarzyszenia. — Co do rodzaju i sposobu głosowania i skrutynium ma ważność to, co się właśnie powiedziało o wyborach z grup.

Czas trwania funkcyj każdego członka centralnego wydziału rozciąga się na lat sześć. Po upływie tego czasu ma być dokonany nowy wybór.

Jak długo nie było nowego wyboru, ma dawny członek wydziału pełnić nadal swe funkcyjne.

W razie wystąpienia członka wydziału centralnego w czasie trwania funkcyj, wstępuje dotyczący zastępca w jego miejsce, a wydział centralny kooptuje z dotyczącej grupy nowego zastępcę członka na przeciąg reszty czasu trwania funkcyj.

Dawniejszych członków wydziału można zawsze na nowo wybierać.

Wydział centralny wybiera z pomiędzy siebie prezydenta i dwóch zastępców absolutną większością głosów. Tylko wydział centralny jest powołany do kierownictwa czynnościami stowarzyszenia i ma następujące obowiązki i prawa:

- a) czuwanie nad dokładnem wykonywaniem i nienaruszaniem statutów;
- b) fruktyfikowanie majątku stowarzyszenia według dyrektyw oznaczonych przez walne zgromadzenie;
- c) rozstrzyganie o przyjęciu do stowarzyszenia i o zgłoszonych prawach do pensyi;

- d) badanie i ewidencja czynności kasowych i przedkładanie rachunków kasowych walnemu zgromadzeniu i wydziałom grup;
- e) korespondencja stowarzyszenia, wewnętrzna i na zewnątrz;
- f) zawieranie umów kupna, najmu i służby, z zastrzeżeniem zatwierdzenia ze strony walnego zgromadzenia;
- g) oznaczanie lokalności stowarzyszenia i kosztów administracji;
- h) przyjmowanie i oddalanie urzędników stowarzyszenia i układanie instrukcyi służbowej dla nich;
- i) przeprowadzanie uchwał walnego zgromadzenia;
- k) asygnowanie wypłat pensyi i darów z łaski, jakoteż rozmaitych dochodów, które mają być przyjęte na rzecz stowarzyszenia w dotyczących kasach dyrekcyi pocztowych;
- l) reprezentacja na zewnątrz i korespondencja z przełożonemi władzami;
- m) rozstrzyganie w ogóle wszystkich spraw dotyczących stowarzyszenia, z wyjątkiem tych, które są zastrzeżone dla walnego zgromadzenia i układanie regulaminu czynności dla samego siebie.

Wydział centralny ma przy składaniu rachunków i zamknięciu rachunków, zastosować analogicznie postanowienia §§ 27, 28 i 29 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 18. sierpnia 1880, Dz. u. p. Nr. 110.

Obliczanie rezerwy premii ma jednak mieć miejsce nie corocznie, tylko pierwszy raz po upływie piątego roku istnienia stowarzyszenia, następnie zaś co trzy lata.

W latach, w których to obliczenie nie ma miejsca, należy w miejsce obliczonej rezerwy premii wstawić do passywów bilansu saldo rachunku obrotowego jako fundusz rezerwowy.

Jeżeli po wstawieniu obliczonej rezerwy premii bilans okaże nadwyżkę, natenczas może być uchwalone odpowiednie czasowe zniżenie rocznych wkładek; jeżeli zaś bilans okaże deficyt, natenczas musi się uchwalić albo odpowiednie czasowe lub trwałe podwyższenie wkładek rocznych, względnie odpowiednie zniżenie wymiaru pensyi i należy w jednym lub drugim przypadku przedstawić walnemu zgromadzeniu odpowiednie wnioski.

Wydział centralny układa porządek czynności dla walnego zgromadzenia, zwolywa je po myśli statutów i może także przedkładać walnemu zgromadzeniu wnioski dotyczące zmiany statutów.

Wydział centralny załatwia w ogóle w drodze korespondencji należące do niego czynności; w szczególnie ważnych przypadkach, przynajmniej jednak raz w roku i to w czasie walnego zgromadzenia, ma się odbyć formalne posiedzenie wydziału centralnego.

Jeżeli członek nie może stawić się na posiedzeniu, ma wysłać swego zastępcę.

Jeżeli obydwaj są przeszkodzeni, natenczas należy tę okoliczność prezydentowi wydziału centralnego na ośm dni przed posiedzeniem oznajmić.

Posiedzenie wydziału centralnego jest tylko wtedy zdolne do powzięcia uchwały, jeżeli oprócz przewodniczącego jest jeszcze obecnych sześciu członków wydziału.

Wydział centralny uchwała zawsze absolutną większością głosów.

Wydziałowi mają prawo policzać sobie z tytułu posiedzeń kosztą podróży i dyety.

Protokoły z posiedzeń wydziału centralnego mają podpisywać przewodniczący i sekretarz.

O prezydium.

Prezydent wydziału centralnego, lub w razie przeszkody jeden z jego zastępców, zarządza posiedzenia wydziału i kieruje rozprawami jego.

On ma przeprowadzać wszystkie uchwały wydziału, podpisywać akta i nadzorować i kontrolować roboty kancelaryjne jakoteż urzędników stowarzyszenia.

On reprezentuje stowarzyszenie na zewnątrz i prowadzi korespondencję z władzami i wydziałami grup.

§ 15.

Wydziały grup.

Wszyscy członkowie stowarzyszenia są podzieleni na ośm grup, wspomnianych w § 14.

Każda z tych grup obejmuje wszystkich członków mających posadę w dotyczącym okręgu dyrekcji poczt i telegrafów, bez różnicy kategorii służby. Dla każdej grupy istnieje wydział, który się składa z następujących członków:

- a) z wydelegowanego przez dotyczącą grupę ze strony poczmistrzów, ekspedyentów pocztowych i ekspedytorów pocztowych do wydziału centralnego członka i zastępcy, którzy zarazem funkcjonują jako prezes i wiceprezes wydziału grupy. Jeżeli grupa deleguje dwóch członków do centralnego wydziału, natenczas obejmuje

funkcye prezesa ten członek, który od dłuższego czasu należy do wydziału centralnego; drugi członek sprawuje funkcye wiceprezesa.

W razie wątpliwym rozstrzyga los;

- b) z członka wybranego przez manipulantki pocztowe i telegrafistki należące do grupy;
- c) z członka (w grupach liczących więcej jak 600 członków z dwóch) wybranego przez pocznistrzów, ekspedyentów pocztowych i ekspedytorów pocztowych płci obojga grupy.

Członków pod b) i c) wymienionych wybiera się również na przeciąg sześciu lat.

Co do przeprowadzenia wyborów, ma znaczenie to, co się powiedziało przy wyborach wydziału centralnego, z tą uwagą, że i wyborami na członka delegowanego ze strony manipulantek pocztowych i telegrafistek kieruje dotyczący prezes grupy.

Zadaniem wydziałów grupy jest: załatwianie korespondencji z członkami swojej grupy. One mają w pierwszej linii: wystosowywać wszystkie podania członków stowarzyszenia, dotyczące stowarzyszenia pensyjnego, jakoto: prośby o przyjęcie do stowarzyszenia pensyjnego, o dary z łaski, inne zresztą żądania i prośby członków stowarzyszenia.

Wydział grupy ma sprawdzać wszystkie te prośby wraz z przylegającymi załącznikami; może on nieuprawnione pretensye natychmiast odrzucić, przeciw czemu przysługuje członkowi stowarzyszenia rekurs do centralnego wydziału; jeżeli jednak wydział grupy uzna zgłoszone żądania za słuszne, natenczas ma je wraz z własną opinią i wszystkimi przylegającymi dokumentami przesłać do powzięcia uchwały wydziałowi centralnemu.

Wydziały grup mogą także w obec centralnego wydziału stawiać wnioski, dotyczące stowarzyszenia i mają obowiązek uchwały wydziału centralnego podawać do wiadomości członków stowarzyszenia w swojej grupie.

Wydziały grup winne w ogóle w drodze korespondencji czynności swoje załatwiać a formalne posiedzenia tylko w szczególnie ważnych przypadkach odbywać. W tym razie musi być do kompletu przynajmniej połowa członków wydziału obecną, którzy wtenczas uchwalać mogą absolutną większością.

Członkowie wydziału grupy sprawują czynności swoje bezpłatnie; funkcye te należy przeto uważać jako urzędy honorowe.

§ 16.

Rewizorzy kasowi.

Do rewizji rachunków kasowych ma walne zgromadzenie wyznaczyć co roku trzech rewizorów, którzy winni zdać sprawozdanie z rodzaju i sposobu prowadzenia czynności kasowych i stawiać wnioski o udzielenie absolutoryum.

§ 17.

O członkach honorowych.

Walne zgromadzenie może mianować członkami honorowymi także osoby z poza obrębu służby pocztowo-wiejskiej, które szczególne zasługi poniosły około stowarzyszenia przez popieranie celów stowarzyszenia i przez inne dobrodziejstwa.

Członkom honorowym — których wykaz osobny się prowadzi — przysługuje prawo udziału w walnych zgromadzeniach z głosem doradczym i prezydent ma ich osobno na nie zapraszać.

§ 18.

O sądzie polubownym.

Wszystkie spory prawne, które z wykonywania statutów powstają, rozstrzyga sąd polubowny z pięciu osób złożony, a przeciw rozstrzygnięciu jego ani rekurs, ani też żadne inne postępowanie prawne nie jest dopuszczalne; każda ze stron sporujących wybiera w tym celu dwie osoby, piątą obierają czterej już wybrani sędziowie polubowni; orzeczenie ich jest następnie miarodajne dla obojga stron.

Gdyby jedna strona sporująca nie wybrała żadnego sędziego polubownego, natenczas następne walne zgromadzenie ma prawo mianować tych sędziów polubownych. Jeżeli ci czterej sędziowie polubowni nie mogą się zgodzić na wybór piątego, natenczas los rozstrzyga.

§ 19.

Rozwiązanie stowarzyszenia.

Jak długo wysoka administracja państwa stowarzyszenie pensyjne subwencyjonuje, może rozwiązanie tego stowarzyszenia tylko wtedy nastąpić, jeżeli walne zgromadzenie uchwali rozwiązanie większością dwóch trzecich głosów, a wysoka administracja państwa je potwierdzi.

W razie rozwiązania stowarzyszenia ubezpiecza się pensye już płatne w towarzystwie ubezpieczeń rent dającym gwarancję bezpieczeństwa, w którym

to celu wyjmuje się potrzebny do tego pokrycia kapitał z funduszu stowarzyszenia.

Z reszty majątku stowarzyszenia zwraca się czynnym jeszcze członkom stowarzyszenia złożone wkładki, a ewentualnie jeszcze wtedy pozostały majątek stowarzyszenia oddaje się do rozporządzenia wysokiemu c. k. Ministerstwu handlu.

Gdyby majątek po zabezpieczeniu pensyj pozostały nie wystarczał na opędzenie zwrotu wkładek czynnym członkom, natenczas należy majątek ten rozdzielić między tych członków w stosunku złożonych wkładek.

Gdyby jednak wysoka c. k. administracja państwa odjęła swego czasu subwencję temu stowarzyszeniu pensyjnemu, natenczas walne zgromadzenie ma prawo, w razie niemożliwości utrzymania stowarzyszenia bez pomocy państwowej, uchwalić rozwiązanie tego stowarzyszenia większością dwóch trzecich głosów, w którym przypadku majątek pozostały po zabezpieczeniu wszystkich urosłych praw pobierających pensję, roz-

dziela się w stosunku złożonych wpłat między członków i wysoką administrację państwa.

Rozwiązanie stowarzyszenia może ostatecznie i w ten sposób nastąpić, że cały majątek stowarzyszenia ze wszystkimi prawami i obowiązkami przy zupełnem zastrzeżeniu wszystkich już nabytych praw przejdzie na państwowemu fundusz pensyjny z analogicznym przeznaczeniem, przyczem członkowie stowarzyszenia, ich wdowy i sieroty pod żadnym względem nie mogą być niekorzystniej postawieni, aniżeli się rzecz ma podług niniejszego statutu.

O tem rozstrzyga walne zgromadzenie większością dwóch trzecich głosów.

W końcu stowarzyszenie uważa się za rozwiązane i majątek stowarzyszenia przechodzi w całości na własność państwa, jeżeli administracja państwa na podstawie należycie ogłoszonego ogólnego przepisu zapewni członkom stowarzyszenia trwale prawa do zaopatrzenia w takim wymiarze, by członkowie stowarzyszenia i wdowy po nich i sieroty pod żadnym względem nie były niekorzystniej postawieni, aniżeli się rzecz ma podług niniejszego statutu. W tym przypadku nie trzeba żadnej dalszej uchwały walnego zgromadzenia.

Tabela A

dotpłat, które za dodatkowe policzenie lat służby uiszczą mają stowarzyszeniu pensyjnemu dla funkcjonaryuszów poczt wiejskich manipulantki pocztowe i telegrafistki (kwota pensyjna 1000 koron; roczna wkładka członka 4 procent).

Liczba policzalnych lat służby	Wysokość dopłaty	Liczba policzalnych lat służby	Wysokość dopłaty	Liczba policzalnych lat służby	Wysokość dopłaty
	Koron		Koron		Koron
1	45	10	566	19	1374
2	92	11	639	20	1488
3	142	12	716	21	1607
4	194	13	797	22	1733
5	249	14	882	23	1864
6	306	15	971	24	2003
7	366	16	1065	25	2148
8	430	17	1163		
9	496	18	1266		

Tabela B

dopłat, które za dodatkowe policzenie lat służby uiszczają mają stowarzyszeniu pensyjnemu dla funkcyjaryuszów poczty wiejskich poczmistrze, ekspedytorzy pocztowi i dyurniści manipulatoryjni płci męskiej i żeńskiej (roczna wkładka 6 procent).

Liczba lat służby	Przy zgłoszonej kwocie pensyjnej koron																			
	100	200	300	400	500	600	700	800	900	1000	1100	1200	1400	1600	1800	2000	2200	2400		
1	7	13	20	26	33	39	46	52	59	65	72	78	91	104	117	130	143	156		
2	13	27	40	53	67	80	93	107	120	133	147	160	186	213	240	266	293	320		
3	20	41	61	82	102	123	143	164	184	205	225	246	286	327	368	409	450	491		
4	28	56	84	112	140	168	196	224	252	280	308	336	392	448	504	559	616	672		
5	36	72	108	144	180	215	251	287	323	359	395	431	503	575	646	718	790	862		
6	44	88	133	177	221	265	309	353	398	442	486	530	619	707	795	884	972	1060		
7	53	106	159	212	265	318	370	423	476	529	582	635	741	847	953	1058	1164	1270		
8	62	124	186	248	310	372	435	497	559	621	683	745	869	993	1117	1241	1366	1490		
9	72	143	215	287	358	430	502	573	645	717	788	860	1008	1147	1290	1433	1577	1720		
10	82	164	245	327	409	491	572	654	736	818	899	981	1145	1308	1472	1635	1799	1962		
11	94	185	277	369	462	554	647	739	831	924	1016	1108	1293	1478	1662	1847	2032	2217		
12	103	207	310	414	517	621	724	828	931	1034	1138	1241	1448	1655	1862	2069	2276	2483		
13	115	230	345	460	576	691	806	921	1036	1151	1266	1381	1612	1842	2072	2303	2533	2763		
14	127	255	382	510	637	764	892	1019	1146	1274	1401	1529	1783	2038	2293	2548	2802	3057		
15	140	281	421	561	701	842	982	1122	1264	1403	1543	1683	1964	2244	2525	2805	3086	3366		
16	154	308	461	615	769	923	1076	1230	1384	1538	1691	1845	2153	2460	2768	3075	3383	3690		
17	168	336	504	672	840	1008	1176	1344	1511	1679	1847	2015	2351	2687	3023	3359	3695	4031		
18	183	366	549	731	914	1097	1280	1463	1646	1829	2011	2194	2560	2926	3291	3657	4023	4389		
19	198	397	595	794	992	1191	1389	1588	1786	1985	2183	2382	2779	3176	3573	3970	4367	4764		
20	215	430	645	860	1075	1290	1504	1719	1934	2149	2364	2578	3009	3439	3869	4299	4728	5158		
21	232	465	697	929	1162	1394	1627	1859	2091	2324	2556	2788	3253	3718	4182	4647	5112	5577		
22	250	500	750	1000	1250	1500	1750	2000	2251	2501	2751	3001	3501	4001	4501	5001	5501	6001		
23	269	538	807	1076	1345	1614	1883	2152	2421	2690	2959	3228	3767	4305	4843	5381	5919	6457		
24	289	578	866	1156	1445	1734	2023	2312	2601	2890	3179	3468	4046	4624	5202	5780	6358	6936		
25	310	620	930	1240	1550	1860	2170	2480	2790	3100	3410	3720	4340	4960	5580	6200	6820	7440		

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, w jej Składzie dzielnica I., Singerstraße l. 26, także w roku 1903 w języku niemieckim, czeskim, kroackim, polskim, rumuńskim, ruskim, słoweńskim i włoskim.

Prenumerata na cały rocznik 1903 każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa, za którą poszczególne części wydaje się w miejscu lub posyła pocztą bezpłatnie, wynosi 8 K.

Prenumeruje się w Składzie c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica I., Singerstraße l. 26, gdzie można kupować także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Zamawiając jednak Dziennik ustaw państwa, trzeba równocześnie złożyć przypadającą kwotę pieniężną, gdyż Dziennik posyła się tylko tym, którzy prenumeratę z góry zapłacą.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można:

Rocznik 1849 za 4 K 20 h	Rocznik 1867 za 4 K — h	Rocznik 1885 za 3 K 60 h
" 1850 " 10 " 50 "	" 1868 " 4 " — "	" 1886 " 4 " 60 "
" 1851 " 2 " 60 "	" 1869 " 6 " — "	" 1887 " 5 " — "
" 1852 " 5 " 20 "	" 1870 " 2 " 80 "	" 1888 " 8 " 40 "
" 1853 " 6 " 30 "	" 1871 " 4 " — "	" 1889 " 6 " — "
" 1854 " 8 " 40 "	" 1872 " 6 " 40 "	" 1890 " 5 " 40 "
" 1855 " 4 " 70 "	" 1873 " 6 " 60 "	" 1891 " 6 " — "
" 1856 " 4 " 90 "	" 1874 " 4 " 60 "	" 1892 " 10 " — "
" 1857 " 5 " 70 "	" 1875 " 4 " — "	" 1893 " 6 " — "
" 1858 " 4 " 80 "	" 1876 " 3 " — "	" 1894 " 6 " — "
" 1859 " 4 " — "	" 1877 " 2 " — "	" 1895 " 7 " — "
" 1860 " 3 " 40 "	" 1878 " 4 " 60 "	" 1896 " 7 " — "
" 1861 " 3 " — "	" 1879 " 4 " 60 "	" 1897 " 15 " — "
" 1862 " 2 " 80 "	" 1880 " 4 " 40 "	" 1898 " 6 " — "
" 1863 " 2 " 80 "	" 1881 " 4 " 40 "	" 1899 " 10 " — "
" 1864 " 2 " 80 "	" 1882 " 6 " — "	" 1900 " 7 " — "
" 1865 " 4 " — "	" 1883 " 5 " — "	" 1901 " 6 " — "
" 1866 " 4 " 40 "	" 1884 " 5 " — "	" 1902 " 7 " 50 "

Roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870 począwszy dostać można po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym przynajmniej 10 dowolnych zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa na raz przyznaje się opust 20%, nabywającym zaś zupełne zbiory Dziennika ustaw państwa od roku 1849, względnie 1870 — opust 30% od sumy cen odnośnych poszczególnych roczników.

NB. Egzemplarze Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni wprost w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej we Wiedniu, dzielnica III, Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu można pojedyncze części Dziennika ustaw państwa dostać tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego od roku 1849 i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach od roku 1870 są całkowicie uzupełnione, przeto można nabyć w c. k. Drukarni nadwornej i rządowej nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione zostało uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.